

2024/927

26.3.2024

DIRECTIVA (UE) 2024/927 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 13 martie 2024**

de modificare a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește dispozițiile privind delegarea, administrarea riscului de lichiditate, raportarea în scopuri de supraveghere, furnizarea de servicii de depozitar și de custodie și acordarea de împrumuturi de către fondurile de investiții alternative

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, Comisia a revizuit aplicarea și domeniul de aplicare al directivei menționate și a concluzionat că obiectivele de integrare a pieței fondurilor de investiții alternative (FIA) din Uniune, de asigurare a unui nivel ridicat de protecție a investitorilor și de protejare a stabilității financiare au fost în cea mai mare parte îndeplinite. Totuși, în cadrul revizuirii sale, Comisia a concluzionat, de asemenea, că este necesar să se armonizeze normele aplicabile administratorilor de fonduri de investiții alternative (AFIA) care administrează FIA care acordă de împrumuturi, precum și că este necesar să se clarifice standardele aplicabile AFIA care își delegă funcțiile unor terți, să se asigure tratamentul egal al entităților care oferă servicii de custodie (denumiți în continuare „custozi”), să se îmbunătățească accesul transfrontalier la serviciile de depozitar, să se optimizeze colectarea datelor de supraveghere și să se faciliteze utilizarea instrumentelor de administrare a lichidităților în întreaga Uniune. Prin urmare, sunt necesare modificări pentru a aborda respectivele necesități în vederea îmbunătățirii funcționării Directivei 2011/61/UE.
- (2) Pentru administrarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) sunt necesare în egală măsură un regim solid de delegare, tratamentul egal al custozilor, raportarea coerentă în scopuri de supraveghere în special prin eliminarea suprapunerilor și a cerințelor redundante și o abordare armonizată a utilizării instrumentelor de administrare a lichidităților. Prin urmare, este oportun să se modifice și Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, care stabilește norme privind autorizarea și funcționarea OPCVM-urilor și a societăților lor de administrare în domeniile delegării, păstrării în siguranță a activelor, raportării în scopuri de supraveghere și administrării riscului de lichiditate.
- (3) Piața din Uniune pentru FIA a ajuns la 6 800 de miliarde EUR ca valoare netă a activelor la sfârșitul anului 2022. Investitorii profesionali reprezintă în Uniune aproximativ 86 % din valoarea netă a activelor FIA administrate sau distribuite de AFIA autorizați și de AFIA sub prag, și anume AFIA menționați la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE. Piața din Uniune pentru FIA oferă peste 250 de miliarde EUR întreprinderilor din Uniune în credite private, iar investitorii din Uniune sunt responsabili pentru 30 % din capitalul global alocat întregii industrii. Dimensiunea pieței agregate din Uniune pentru FIA a continuat să crească, mărindu-se cu peste 15 % între 2020 și 2022, iar FIA au reprezentat o treime din industria fondurilor din Spațiul Economic European la finalul anului 2020. Cu toate acestea, sectorul se poate dezvolta în continuare, oferind investitorilor instituționali o gamă mai largă de opțiuni și sporind competitivitatea uniunii piețelor de capital.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 7 februarie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 februarie 2024.

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- (4) Pentru a spori eficiența activităților AFIA, lista serviciilor auxiliare prevăzută la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE ar trebui extinsă pentru a include sarcinile îndeplinite de un administrator în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ (denumite în continuare „administrarea indicilor de referință”) și activitățile de administrare a creditelor în conformitate cu Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾. Din motive de exhaustivitate, ar trebui clarificat faptul că, atunci când își asumă sarcinile îndeplinite de un astfel de administrator sau când desfășoară activități de administrare de credite, AFIA ar trebui să facă obiectul Regulamentului (UE) 2016/1011 și, respectiv, al Directivei (UE) 2021/2167.
- (5) Pentru a îmbunătăți securitatea juridică, ar trebui clarificat faptul că administrarea FIA cuprinde și activitățile de acordarea a împrumuturilor în numele unui FIA și de administrare a unor entități special constituite în scopul securizării.
- (6) Pentru a îmbunătăți securitatea juridică pentru AFIA și societățile de administrare a OPCVM-urilor în ceea ce privește serviciile pe care le pot furniza terților, ar trebui să se clarifice faptul că AFIA și societățile de administrare a OPCVM-urilor sunt autorizate să îndeplinească, în beneficiul terților, aceleași funcții și activități pe care le îndeplinesc deja în legătură cu FIA și OPCVM-urile pe care le administrează, cu condiția ca orice potențial conflict de interese creat prin furnizarea respectivei funcții sau activități către terți să fie gestionat în mod corespunzător. Printre aceste funcții și activități se numără și serviciile corporative, cum ar fi resursele umane și tehnologia informației, precum și serviciile informatice pentru administrarea portofoliului și administrarea riscurilor. Această posibilitate ar constitui, de asemenea, un sprijin pentru competitivitatea pe plan internațional a AFIA și a societăților din UE de administrare a OPCVM-urilor și ar permite economii de scară și contribuind la diversificarea surselor de venit.
- (7) Pentru a asigura securitatea juridică, ar trebui clarificat faptul că AFIA care furnizează servicii auxiliare care implică instrumente financiare fac obiectul normelor prevăzute în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾. În ceea ce privește activele care nu sunt instrumente financiare, AFIA ar trebui să aibă obligația de a respecta cerințele Directivei 2011/61/UE.
- (8) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a cerințelor prevăzute în Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește resursele umane necesare ale AFIA, este necesar să se clarifice faptul că, la momentul depunerii cererii de autorizare, un AFIA ar trebui să furnizeze autorităților competente informații cu privire la resursele umane și tehnice pe care le va utiliza pentru a-și îndeplini funcțiile și, după caz, pentru a supraveghea delegații. Cel puțin două persoane fizice care fie sunt angajate cu normă întreagă de AFIA, fie sunt membri executivi sau membri ai organului de conducere al AFIA cu normă întreagă și care își au domiciliul, în sensul că își au reședința obișnuită în Uniune, ar trebui să fie numite să conducă activitatea AFIA. În afară de aceste obligații minime, ar putea fi necesare și alte resurse, în funcție de dimensiunea și complexitatea AFIA și a FIA pe care le administrează.
- (9) Unele state membre au cerințe în dreptul intern sau în standardele sectoriale privind gradul de independență al unuia sau mai multor membri ai organului de conducere al unui AFIA, al unei societăți de administrare a OPCVM sau al unei societăți de investiții. Este oportun să fie încurajați AFIA care administrează FIA distribuite investitorilor de retail și societăților de administrare a OPCVM și societăților de investiții să numească ca membru al organului lor de conducere cel puțin un administrator independent sau neexecutiv, atunci când acest lucru este posibil în temeiul legislației naționale sau al standardelor sectoriale din statul membru de origine al AFIA, al societății de administrare a OPCVM sau al societății de investiții, pentru a proteja interesele FIA și ale OPCVM-urilor și ale investitorilor în FIA pe care AFIA le administrează sau în OPCVM. Pentru a face această numire, AFIA, societatea de administrare a OPCVM sau societatea de investiții trebuie să se asigure că respectivul administrator este independent din perspectiva caracterului său și a judecății sale și că dispune de suficientă expertiză și experiență pentru a putea evalua dacă AFIA, societatea de administrare a OPCVM sau societatea de investiții administrează FIA sau OPCVM în interesul investitorilor.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE (JO L 438, 8.12.2021, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele de instrumente financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (10) Distribuirea FIA nu este întotdeauna efectuată direct de AFIA, ci de unul sau mai mulți distribuitori, fie în numele AFIA, fie în nume propriu. În special, ar putea exista cazuri în care un consultant financiar independent să distribuie un FIA fără cunoștința AFIA. Majoritatea distribuitorilor de unități sau acțiuni ale fondurilor fac obiectul cerințelor de reglementare prevăzute în Directiva 2014/65/UE sau în Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, care definesc domeniul de aplicare și aria responsabilităților acestora față de propriii clienți. Prin urmare, Directiva 2011/61/UE ar trebui să recunoască diversitatea modalităților de distribuire și să facă distincția între, pe de o parte, modalitățile prin care un distribuitor acționează în numele AFIA, care ar trebui considerate drept dispoziții privind delegarea, și, pe de altă parte, acordurile prin care un distribuitor acționează în nume propriu atunci când distribuie FIA în temeiul Directivei 2014/65/UE sau prin intermediul produselor de investiții bazate pe asigurări de viață în conformitate cu Directiva (UE) 2016/97, caz în care dispozițiile Directivei 2011/61/UE privind delegarea nu ar trebui să se aplice, indiferent de vreun acord de distribuție între AFIA și distribuitor.
- (11) Delegarea poate permite administrarea eficientă a portofoliilor de investiții și obținerea expertizei necesare pe o anumită piață geografică sau pentru o anumită clasă de active. Este însă important ca autoritățile de supraveghere să dispună de informații actualizate cu privire la principalele elemente ale dispozițiilor privind delegarea. Pentru a avea o imagine de ansamblu fiabilă a activităților de delegare din Uniune, AFIA ar trebui să furnizeze periodic autorităților competente informații cu privire la dispozițiile privind delegarea care implică delegarea funcțiilor de administrare colectivă sau discreționară a portofoliului sau a funcțiilor de administrare a riscurilor. Prin urmare, AFIA ar trebui să raporteze, cu privire la fiecare FIA pe care îl administrează, informații privind delegații, lista și descrierea activităților delegate, cuantumul și procentajul activelor FIA administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului, o descriere a modului în care AFIA supraveghează, monitorizează și controlează delegatul, informații despre dispozițiile privind subdelegarea, precum și data de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea. Din motive de claritate, ar trebui să se specifice faptul că datele colectate cu privire la cantitatea și procentajul activelor FIA administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcțiile de administrare a portofoliului au scopul de a oferi o mai bună imagine de ansamblu asupra funcționării delegării și nu reprezintă, în sine, un indicator probant pentru stabilirea caracterului adecvat al substanței economice sau al mecanismelor de administrare a riscurilor sau pentru stabilirea eficacității mecanismelor de supraveghere sau de control la nivelul administratorului. Aceste informații ar trebui comunicate autorităților competente în cadrul regimului de raportare în scopuri de supraveghere prevăzut de Directiva 2011/61/UE.
- (12) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Directivei 2011/61/UE, ar trebui clarificat faptul că normele de delegare prevăzute în directiva menționată se aplică tuturor funcțiilor enumerate în anexa I la directiva respectivă și listei de servicii auxiliare prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din directiva respectivă.
- (13) Fondurile de investiții care acordă împrumuturi pot fi o sursă alternativă de finanțare pentru economia reală. Astfel de fonduri pot oferi finanțare extrem de importantă pentru întreprinderile mici și mijlocii din Uniune, pentru care sursele tradiționale de creditare sunt mai dificil de accesat. Însă abordările naționale divergente în materie de reglementare pot conduce la arbitrajul de reglementare și la niveluri diferite de protecție a investitorilor, împiedicând astfel instituirea unei piețe interne eficiente pentru acordarea de împrumuturi de către FIA. Directiva 2011/61/UE ar trebui să recunoască dreptul FIA de a acorda împrumuturi. De asemenea, ar trebui stabilite norme comune pentru a institui o piață internă eficientă pentru acordarea de împrumuturi de către FIA, pentru a asigura un nivel uniform de protecție a investitorilor în Uniune, pentru a permite FIA să își dezvolte activitățile prin acordarea de împrumuturi în toate statele membre și pentru a facilita accesul la finanțare al societăților din Uniune, un obiectiv-cheie al uniunii piețelor de capital, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei din 24 septembrie 2020 intitulată „O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi – un nou plan de acțiune”. Cu toate acestea, având în vedere creșterea rapidă a pieței creditelor private, este necesar să se abordeze riscurile microprudențiale și macroprudențiale potențiale pe care împrumuturile acordate de FIA le-ar putea prezenta și răspândi în sistemul financiar mai larg. Normele aplicabile AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi ar trebui armonizate pentru a îmbunătăți administrarea riscurilor pe piața financiară și pentru a spori transparența pentru investitori. Din motive de claritate, dispozițiile prevăzute în prezenta directivă aplicabile AFIA care administrează FIA acordă împrumuturi nu ar trebui să împiedice statele membre să stabilească cadre naționale pentru produse care să definească anumite categorii de FIA prin norme mai restrictive.
- (14) Împrumuturile nu sunt întotdeauna acordate direct de FIA. Pot exista cazuri în care un FIA acordă un împrumut indirect printr-un terț sau un vehicul cu scop special care acordă împrumutul pentru FIA sau în numele acestuia ori pentru AFIA sau în numele acestuia în ceea ce privește FIA, înainte de a obține expunerea la împrumut. Pentru a evita

(7) Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

eludarea Directivei 2011/61/UE, în cazul în care FIA sau AFIA respectiv este implicat în structurarea împrumutului sau în definirea sau convenirea în prealabil a caracteristicilor acestuia, astfel de cazuri ar trebui considerate activități de acordare de împrumuturi și ar trebui să facă obiectul directivei respective.

- (15) FIA care acordă împrumuturi consumatorilor fac obiectul cerințelor altor instrumente ale dreptului Uniunii aplicabile împrumuturilor de consum, inclusiv Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ^(*) și Directiva (UE) 2021/2167. Respectivele instrumente ale dreptului Uniunii stabilesc măsurile de bază de protecție a debitorilor la nivelul Uniunii. Însă din motive imperative de interes public, statele membre ar trebui să poată interzice pe teritoriul propriu acordarea de către FIA de împrumuturi pentru consumatori.
- (16) Pentru a sprijini administrarea profesională a FIA și pentru a atenua riscurile pentru stabilitatea financiară, AFIA care administrează FIA care se angajează în acordarea de împrumuturi, indiferent dacă FIA respective corespund definiției FIA care acordă împrumuturi, ar trebui să dispună de politici, proceduri și procese eficiente pentru acordarea de împrumuturi. De asemenea, acestea ar trebui să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficace de evaluare a riscului de credit și de administrare și monitorizare a portofoliului lor de credite în cazul în care FIA pe care le administrează se angajează în acordarea de împrumuturi, inclusiv în cazul în care FIA respective obțin expunere la împrumuturi prin intermediul unor terți. Politicile, procedurile și procesele respective ar trebui să fie proporționale cu amploarea acordării împrumutului și ar trebui revizuite în mod regulat.
- (17) Pentru a limita riscul de interconectare între FIA care acordă împrumuturi și alți participanți la piața financiară, AFIA respectivelor FIA ar trebui, în cazul în care un debitor este o instituție financiară, să aibă obligația de a-și diversifica riscul și de a-și supune expunerea unor limite specifice.
- (18) Pentru a asigura stabilitatea și integritatea sistemului financiar și pentru a introduce garanții proporționale, FIA care acordă împrumuturi ar trebui să facă obiectul unei limite a efectului de levier care să varieze în funcție de tipul deschis sau închis al respectivului FIA. Riscul la adresa stabilității financiare este mai mare pentru FIA de tip deschis, care pot face obiectul unor răscumpărări la niveluri ridicate. În conformitate cu obiectivul de menținere a stabilității financiare, limita efectului de levier nu ar trebui să depindă de distribuirea unui FIA care acordă împrumuturi către investitori profesionali și de retail sau numai către investitori profesionali. Metoda angajamentului oferă un cadru cuprinzător și solid pentru calcularea gradului de îndatorare în conformitate cu standardele internaționale și, în special, pentru luarea în considerare a îndatorării sintetice create de instrumentele financiare derivate. Respectivele limite de îndatorare nu ar trebui să împiedice autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA să impună limite mai stricte de îndatorare atunci când acest lucru este considerat necesar pentru a asigura stabilitatea și integritatea sistemului financiar.
- (19) Pentru a limita conflictele de interese, AFIA și personalul acestora nu ar trebui să primească împrumuturi de la FIA i pe care le administrează. În mod similar, depozitarului FIA și delegatului acestuia, delegatului AFIA și personalului acestuia și entităților din același grup ca AFIA ar trebui să li se interzică să primească împrumuturi de la FIA vizate.
- (20) Pentru a preveni situațiile de hazard moral și pentru a menține calitatea generală a împrumuturilor acordate de FIA, astfel de împrumuturi ar trebui să facă obiectul unor cerințe de reținere a riscului atunci când sunt transferate unor terți. În același scop, ar trebui să li se interzică AFIA să administreze un FIA inițiator de împrumuturi cu unicul scop de a le vinde unor terți („strategia acordării în vederea distribuirii”), indiferent dacă FIA respectiv corespunde sau nu definiției unui FIA care acordă împrumuturi. Împrumuturile ar trebui acordate exclusiv în scopul investirii capitalului mobilizat de FIA în conformitate cu strategia sa de investiții și cu constrângerile de reglementare. Cu toate acestea, AFIA ar trebui să poată pune în aplicare strategia de investiții respectivă în interesul investitorilor FIA. Aceasta înseamnă că derogările de la normele privind reținerea riscului sunt necesare și ar trebui să acopere cazurile în care reținerea unei părți a împrumutului nu este compatibilă cu punerea în aplicare a strategiei de investiții a FIA sau cu cerințele de reglementare, inclusiv cerințele privind produsul, impuse FIA și AFIA acestuia. Aceste cazuri includ situațiile în care reținerea unei părți a împrumutului ar avea drept rezultat depășirea de către FIA a limitelor sale de investiții sau de diversificare sau la încălcarea cerințelor de reglementare, cum ar fi măsurile restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), sau în cazul în care FIA intră în lichidare sau în cazul în care situația debitorului s-a schimbat, de exemplu în cazul unei fuziuni sau al

^(*) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

neîndeplinirii obligațiilor de plată de către debitor, dacă strategia de investiții a FIA nu este de a administra active neperformante sau când alocarea activelor FIA este modificată, având ca rezultat faptul că FIA nu mai este expus la un anumit sector sau la o anumită clasă de active. La cererea autorităților competente din statul său membru de origine, AFIA ar trebui să își justifice decizia de a recurge la o astfel de derogare de la normele privind reținerea riscului și ar trebui să aibă obligația de a respecta în permanență principiul general al interzicerii strategiilor de acordare în vederea distribuirii.

- (21) Împrumuturile nelichide pe termen lung deținute de un FIA ar putea crea neconcordanțe în materie de lichiditate în cazul în care structura deschisă a FIA permite investitorilor să solicite frecvent răscumpărarea unităților sau acțiunilor lor. Prin urmare, este necesar să se atenueze riscurile legate de transformarea scadenței prin impunerea unei structuri de tip închis pentru FIA care acordă împrumuturi. Cu toate acestea, FIA care acordă împrumuturi ar trebui să poată funcționa ca FIA de tip deschis, cu condiția să fie îndeplinite anumite cerințe, inclusiv un sistem de administrare a lichidităților care să reducă la minimum neconcordanțele de lichiditate, să asigure tratamentul echitabil al investitorilor și să se afle sub supravegherea autorităților competente din statul membru de origine al AFIA. Pentru a asigura stabilirea unor criterii coerente care să permită autorităților competente să stabilească dacă un FIA care acordă împrumuturi poate menține o structură deschisă, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili criteriile respective, ținând seama în mod corespunzător de natura, profilul de lichiditate și expunerile FIA care acordă împrumuturi.
- (22) Ar trebui să se clarifice faptul că, în cazul în care un FIA care acordă împrumuturi, sau un AFIA, în legătură cu activitățile de creditare ale FIA pe care le administrează, face obiectul cerințelor prevăzute în Directiva 2011/61/UE și al cerințelor prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 345/2013 ⁽¹⁰⁾, (UE) nr. 346/2013 ⁽¹¹⁾ și (UE) 2015/760 ⁽¹²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, cerințele specifice privind produsul prevăzute în capitolul II din Regulamentul (UE) nr. 345/2013, în capitolul II din Regulamentul (UE) nr. 346/2013 și în Regulamentul (UE) 2015/760 ar trebui să prevaleze asupra normelor mai generale prevăzute în Directiva 2011/61/UE.
- (23) Din cauza naturii potențial nelichide și pe termen lung a activelor FIA care acordă împrumuturi, AFIA ar putea întâmpina dificultăți în a se conforma modificărilor cerințelor de reglementare introduse pe durata ciclului de viață al FIA pe care le administrează, fără a afecta încrederea investitorilor lor. Prin urmare, este necesar să se aplice dispoziții tranzitorii anumitor cerințe pentru FIA constituite înainte de adoptarea prezentei directive. Cu toate acestea, FIA și AFIA în cauză ar trebui totodată să poată alege să facă obiectul acestor norme, cu condiția ca autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA să fie notificate în consecință. În plus, normele aplicabile acordării de împrumuturi și FIA care acordă împrumuturi, cu excepția limitelor efectului de levier și a limitelor de investiții și a obligației FIA care acordă împrumuturi să funcționeze ca FIA de tip închis, ar trebui să se aplice numai împrumuturilor acordate după intrarea în vigoare a prezentei directive.
- (24) Pentru a sprijini monitorizarea pieței de către autoritățile de supraveghere, colectarea și schimbul de informații prin intermediul raportării în scopuri de supraveghere ar trebui îmbunătățite. Suprapunerea cerințelor de raportare care există în temeiul dreptului intern și al Uniunii, în special Regulamentele (UE) nr. 600/2014 ⁽¹³⁾ și (UE) 2019/834 ⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, Regulamentele (UE) nr. 1011/2012 ⁽¹⁵⁾ și (UE) nr. 1073/2013 ⁽¹⁶⁾ ale Băncii Centrale Europene, ar putea fi eliminată pentru a îmbunătăți eficiența și a reduce sarcinile administrative ale

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/834 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește obligația de compensare, suspendarea obligației de compensare, cerințele de raportare, tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală, înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții și cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții (JO L 141, 28.5.2019, p. 42).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1011/2012 al Băncii Centrale Europene din 17 octombrie 2012 privind statisticile referitoare la deținerile de titluri de valoare (JO L 305, 1.11.2012, p. 6).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1073/2013 al Băncii Centrale Europene din 18 octombrie 2013 privind statisticile referitoare la activele și pasivele fondurilor de investiții (JO L 297, 7.11.2013, p. 73).

AFIA. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (EBA), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, ESMA (denumite în mod colectiv „autoritățile europene de supraveghere” sau „AES”) și Banca Centrală Europeană (BCE), cu sprijinul autorităților competente, atunci când este necesar, ar trebui să evalueze nevoile în materie de date ale diferitelor autorități de supraveghere, astfel încât modificările aduse modelului de raportare în scopuri de supraveghere pentru AFIA să fie eficace.

- (25) Pentru a reduce suprapunerea raportării și a sarcinilor de raportare aferente pentru AFIA și pentru a asigura o reutilizare eficientă a datelor de către autorități, datele raportate de AFIA autorităților competente ar trebui să fie puse la dispoziția altor autorități competente relevante, a AES și a Comitetului european pentru risc sistemic (CERS), astfel cum se prevede în Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 7 decembrie 2017 ⁽¹⁹⁾, ori de câte ori acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor lor, precum și membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) numai în scopuri statistice.
- (26) Pentru a pregăti viitoarele modificări ale obligațiilor de raportare în scopuri de supraveghere, domeniul de aplicare al datelor care pot fi solicitate AFIA ar trebui extins prin eliminarea limitărilor domeniului de aplicare, care se concentrează asupra tranzacțiilor și expunerilor majore sau asupra contrapărților și adăugând alte categorii de date care să fie comunicate autorităților competente. În cazul în care ESMA stabilește că se justifică divulgarea periodică de informații complete privind portofoliul către autoritățile de supraveghere, dispozițiile Directivei 2011/61/UE ar trebui să permită extinderea necesară a sferei de raportare.
- (27) În vederea asigurării armonizării consecvente a obligațiilor de raportare în scopuri de supraveghere, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, competența de a adopta standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei, pentru a preciza conținutul, formularele și procedurile de standardizare a procesului de raportare în scopuri de supraveghere de către AFIA, înlocuind astfel modelul de raportare prevăzut în actul delegat adoptat în temeiul articolului 24 din Directiva 2011/61/UE, precum și frecvența și calendarul raportării. În ceea ce privește informațiile care trebuie raportate cu privire la dispozițiile privind delegarea, standardele tehnice de reglementare ar trebui să continue să se limiteze la stabilirea nivelului adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate. Standardele tehnice de reglementare nu ar trebui să adauge elemente care nu sunt prevăzute în Directiva 2011/61/UE.
- (28) Pentru a standardiza procesul de raportare în scopuri de supraveghere, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA în ceea ce privește formatul, standardele în materie de date și metodele și acordurile privind raportarea de către AFIA. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (29) Pentru a asigura un răspuns mai eficace la presiunile în materie de lichiditate în perioade de criză a pieței și pentru a proteja mai bine investitorii, în Directiva 2011/61/UE ar trebui stabilite norme pentru punerea în aplicare a recomandării CERS din 7 decembrie 2017.
- (30) Pentru a le permite AFIA de tip deschis stabiliți în orice stat membru să facă față presiunii cererilor de răscumpărare în condiții de criză a pieței, AFIA ar trebui să aibă obligația de a alege și a include în regulile FIA sau actele constitutive cel puțin două instrumente de administrare a lichidităților din lista armonizată prevăzută în anexa V, punctele 2-8, la Directiva 2011/61/UE. Prin derogare, în cazul în care un AFIA administrează un FIA autorizat ca fond de piață monetară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁰⁾, AFIA ar trebui să poată decide să selecteze un singur instrument de administrare a lichidităților din lista respectivă. Respectivele instrumente de administrare a lichidităților ar trebui să fie adecvate în raport cu

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽¹⁹⁾ Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 7 decembrie 2017 privind riscul de lichiditate și riscul efectului de levier în cadrul fondurilor de investiții (CERS/2017/6) (JO C 151, 30.4.2018, p. 1).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8).

strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare a FIA. AFIA ar trebui să activeze astfel de instrumente de administrare a lichidităților atunci când acest lucru este necesar pentru a proteja interesele investitorilor FIA. În plus, AFIA care administrează FIA de tip deschis ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a suspenda temporar subscrierile, răscumpărările și rambursările sau de a recurge conturi pentru active nelichide, în circumstanțe excepționale și atunci când acest lucru este justificat având în vedere interesele investitorilor FIA. În cazul în care un AFIA decide să suspende subscrierile, răscumpărările și rambursările, ar trebui să notifice fără întârzieri nejustificate autoritățile competente din statul său membru de origine. În cazul în care un AFIA decide să activeze sau să dezactiveze conturile pentru active nelichide, acesta ar trebui să informeze autoritățile competente din statul său membru de origine într-un interval de timp rezonabil înainte de activarea sau dezactivarea instrumentului respectiv de administrare a lichidităților. AFIA ar trebui, totodată, să notifice autoritățile competente din statul său membru de origine în cazul în care activează sau dezactivează orice alt instrument de administrare a lichidităților într-un mod care nu se desfășoară în cursul normal al activității, astfel cum se prevede în regulile sau în actele constitutive ale FIA. Acest lucru ar putea permite autorităților de supraveghere să gestioneze mai bine potențialele efecte de propagare ale tensiunilor în materie de lichidități pe o piață mai largă.

- (31) În special și pentru a consolida protecția investitorilor, ar trebui să se precizeze că utilizarea răscumpărării în natură nu este adecvată pentru investitorii de retail și, prin urmare, ar trebui să fie activată numai pentru a satisface cererile de răscumpărare ale investitorilor profesionali. În același timp, ar trebui abordate riscurile de inegalitate de tratament între investitorii răscumpărători și alți deținători de unități sau acționari.
- (32) Pentru a putea lua o decizie de investiții în concordanță cu apetitul lor pentru risc și cu nevoile lor de lichiditate, investitorii ar trebui să fie informați cu privire la condițiile de utilizare a instrumentelor de administrare a lichidității.
- (33) În vederea asigurării unei armonizări consecvente în domeniul administrării riscului de lichiditate de către AFIA a fondurilor deschise și pentru a facilita convergența pieței și a supravegherii, competența de a adopta standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 14-10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, pentru a specifica caracteristicile instrumentelor de administrare a lichidităților prevăzute în anexa V la Directiva 2011/61/UE, ținând seama în mod corespunzător de diversitatea strategiilor de investiții și a activelor-suport ale FIA. Respectivul standarde tehnice de reglementare ar trebui adoptate pe baza unui proiect elaborat de ESMA și nu ar trebui să limiteze capacitatea AFIA de a utiliza orice instrument adecvat de administrare a lichidităților pentru toate clasele de active, jurisdicțiile și condițiile de piață. Pentru a asigura un nivel uniform de protecție a investitorilor în Uniune, ESMA ar trebui să elaboreze orientări privind selectarea și calibrarea instrumentelor de administrare a lichidităților de către AFIA. Aceste orientări ar trebui să recunoască faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine AFIA.
- (34) Depozitarii joacă un rol important în protejarea intereselor investitorilor și ar trebui să fie în măsură să își îndeplinească sarcinile indiferent de tipul de custode care păstrează activele FIA în condiții de siguranță. Prin urmare, atunci când oferă servicii de custodie pentru FIA este necesar ca depozitarii centrali de titluri de valoare (CSD) să fie incluși în lanțul de custodie, pentru a se asigura că, în toate cazurile, există un flux stabil de informații între custodele activelor unui FIA și depozitar. Pentru a evita munca inutilă, depozitarii nu ar trebui să îndeplinească obligația de diligență ex ante în cazul în care intenționează să delege custodia către CSD-uri.
- (35) Pentru a îmbunătăți cooperarea și eficacitatea în materie de supraveghere, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA ar trebui să poată adresa autorităților competente ale statului membru de origine al respectivului AFIA o cerere motivată de a lua măsuri de supraveghere împotriva sa.
- (36) Pentru a îmbunătăți cooperarea în materie de supraveghere, ESMA ar trebui să poată solicita autorității competente să îi aducă la cunoștință un caz, atunci când cazul respectiv are implicații transfrontaliere și ar putea afecta protecția investitorilor sau stabilitatea financiară. Analizele ESMA ale unor astfel de cazuri ar oferi altor autorități competente o mai bună înțelegere a aspectelor discutate, ar contribui la prevenirea unor situații similare în viitor și ar contribui la prevenirea unor situații similare în viitor și la protejarea integrității pieței pentru FIA.
- (37) Pentru a sprijini convergența în materie de supraveghere în domeniul delegării, ESMA ar trebui să dispună de informații mai complete asupra aplicării prezentei directive, inclusiv în ceea ce privește supravegherea și controlul adecvat al dispozițiilor privind delegarea, în toate statele membre. În acest scop, ar trebui să se bazeze pe obligațiile de raportare către autoritățile competente și pe exercitarea, în domeniul delegării, a competențelor sale de convergență în materie de supraveghere, înainte de următoarele revizui ale Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE. ESMA ar trebui să prezinte un raport care să analizeze practicile de piață în ceea ce privește delegarea și respectarea normelor privind delegarea, precum și cerințele de fond, cum ar fi cele referitoare la resursele umane și tehnice pe care AFIA, societățile de administrare și delegații acestora le utilizează în scopul îndeplinirii funcțiilor lor.

- (38) Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾ stabilește pentru participanții la piața financiară și consultanții financiari norme armonizate privind transparența în legătură cu integrarea riscurilor legate de durabilitate și luarea în considerare a efectelor negative asupra durabilității în cadrul activităților lor și privind furnizarea informațiilor privind sustenabilitatea în ceea ce privește produsele financiare. Este important să se adopte o abordare orizontală a normelor de transparență privind sustenabilitatea pentru participanții la piața financiară și consultanții financiari. FIA și OPCVM pot avea o contribuție importantă la obiectivele uniunii piețelor de capital. Creșterea pieței pentru FIA și OPCVM trebuie să fie în concordanță și cu alte obiective ale Uniunii și, prin urmare, ar trebui să fie orientată către promovarea unei creșteri durabile. AFIA și societățile de administrare a OPCVM ar trebui să poată demonstra că respectă în permanență obligațiile care le revin în temeiul Regulamentului (UE) 2019/2088. Prin urmare, AFIA și societățile de administrare a OPCVM-urilor ar trebui să integreze parametrii de mediu, sociali și de guvernare (ESG) în normele de administrare și de management al riscurilor, utilizate pentru a-și motiva deciziile de investiții. AFIA și societățile de administrare a OPCVM-urilor ar trebui, de asemenea, să aplice normele de administrare și de management al riscurilor în ceea ce privește deciziile lor de investiții și evaluarea riscurilor relevante, inclusiv a riscurilor de mediu, sociale și de guvernare. Acest lucru este cu atât mai important atunci când AFIA și societățile de administrare a OPCVM-urilor formulează cereri cu privire la politicile de investiții durabile ale FIA și ale OPCVM-urilor pe care le administrează. Aceste decizii de investiții și evaluări ale riscurilor ar trebui efectuate în interesul investitorilor FIA și ai OPCVM. ESMA ar trebui să își actualizeze orientările privind bunele politici de remunerare în temeiul Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește alinierea stimulentei la riscurile ESG în politicile de remunerare.
- (39) Comercializarea OPCVM nu este întotdeauna efectuată direct de societatea de administrare, ci de unul sau mai mulți distribuitori, fie în numele societății de administrare, fie în nume propriu. Îndeosebi, ar putea exista cazuri în care un consultant financiar independent să comercializeze un OPCVM fără cunoștința companiei. Majoritatea distribuitorilor de fonduri fac obiectul cerințelor de reglementare prevăzute în Directiva 2014/65/UE sau în Directiva (UE) 2016/97, care definesc domeniul de aplicare și amplasarea responsabilităților acestora față de propriii clienți. Prin urmare, Directiva 2009/65/CE ar trebui să recunoască diversitatea modalităților de distribuție și să facă distincția între, pe de o parte, modalitățile prin care un distribuitor acționează în numele societății de administrare, care ar trebui considerate drept dispoziții privind delegarea, și, pe de altă parte, acordurile prin care un distribuitor acționează în nume propriu atunci când comercializează OPCVM în temeiul Directivei 2014/65/UE sau prin intermediul produselor de investiții bazate pe asigurări de viață în conformitate cu Directiva (UE) 2016/97, caz în care dispozițiile Directivei 2009/65/CE privind delegarea nu ar trebui să se aplice, indiferent de vreun acord de distribuție între societatea de administrare și distribuitor.
- (40) Unele piețe concentrate nu dispun de o ofertă competitivă de servicii de depozitar. Pentru a remedia acest deficit care poate duce la creșterea costurilor pentru AFIA și la o piață mai puțin eficientă pentru FIA, autoritățile statelor membre ar trebui să poată permite numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru. Această posibilitate ar trebui utilizată numai atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta directivă și cu aprobarea prealabilă a autorităților competente pentru FIA. Întrucât decizia de a permite numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru nu ar trebui să fie automată, chiar și atunci când aceste condiții sunt îndeplinite, autoritățile competente ar trebui să ia decizia respectivă numai după ce au analizat, de la caz la caz, dacă există o lipsă de servicii de depozitar în statul membru de origine al FIA, având în vedere strategia de investiții a FIA respectiv.
- (41) În cadrul revizuirii Directivei 2011/61/UE, Comisia ar trebui să evalueze modul de funcționare a derogării care permite numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru și potențialele beneficii și riscuri, inclusiv impactul asupra protecției investitorilor, stabilității financiare, eficienței supravegherii și disponibilității opțiunilor de piață, al modificării domeniului de aplicare al derogării respective în conformitate cu obiectivele uniunii piețelor de capital.
- (42) Crearea posibilității de a numi un depozitar stabilit într-un alt stat membru ar trebui să fie însoțită de o capacitate de supraveghere sporită. Prin urmare, depozitarul ar trebui să aibă obligația de a coopera nu numai cu autoritățile sale competente, ci și cu autoritățile competente pentru FIA pentru care a fost desemnat depozitarul și cu autoritățile competente din statul membru de origine pentru AFIA care administrează FIA, în cazul în care autoritățile competente respective sunt situate într-un alt stat membru decât cel al depozitarului.

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1).

- (43) Pentru a proteja mai bine investitorii, fluxul de informații de la AFIA către investitorii FIA ar trebui intensificat. Pentru a le permite investitorilor FIA să urmărească mai bine cheltuielile FIA, AFIA ar trebui să identifice taxele, comisioanele și cheltuielile care vor fi suportate de AFIA și care sunt ulterior alocate direct sau indirect FIA ori oricareia dintre investițiile acestuia. AFIA ar trebui să raporteze periodic cu privire la toate aceste comisioane, taxe și cheltuieli. AFIA ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a le prezenta investitorilor un raport cu privire la structura portofoliului împrumuturilor acordate.
- (44) Pentru a spori transparența pieței și a utiliza în mod eficace datele de piață disponibile privind FIA, ESMA ar trebui să fie autorizată să divulge datele de piață aflate la dispoziția sa într-o formă agregată sau succintă și, prin urmare, standardul de confidențialitate ar trebui să fie relaxat pentru a permite o astfel de utilizare a datelor.
- (45) Cerințele pentru entitățile din țări terțe care au acces la piața internă ar trebui să fie aliniate la standardele prevăzute în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾. Acestea ar trebui, de asemenea, să fie aliniate la standardele stabilite în acțiunea comună întreprinsă de statele membre în ceea ce privește jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale, reflectate în concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale. În special, FIA din afara UE, AFIA din afara UE care își desfășoară activitatea în state membre individuale și depozitarii stabiliți într-o țară terță nu ar trebui să fie situați într-o țară terță cu grad ridicat de risc în temeiul Directivei (UE) 2015/849 și nici într-o țară terță care este considerată necooperantă în materie fiscală, sub rezerva, în anumite cazuri, a unei perioade de grație în care o țară este ulterior identificată ca țară terță cu grad ridicat de risc în temeiul directivei respective sau este adăugată pe lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale. Cerințele ar trebui să asigure și schimbul adecvat și eficace de informații în materie fiscală, în conformitate cu standardele internaționale, cum ar fi cele prevăzute la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital.
- (46) Directiva 2009/65/CE ar trebui să asigure că condițiile pentru societățile de administrare a OPCVM sunt comparabile cu cele pentru AFIA în cazul în care nu există niciun motiv pentru menținerea diferențelor de reglementare pentru OPCVM și AFIA. Acesta ar fi cazul în ceea ce privește regimul de delegare, tratamentul în materie de reglementare al custozilor, cerințele de raportare în scopuri de supraveghere și disponibilitatea și utilizarea instrumentelor de administrare a lichidităților.
- (47) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a cerințelor de fond pentru societățile de administrare a OPCVM, ar trebui să se clarifice faptul că, la momentul depunerii cererii de autorizare, societatea de administrare ar trebui să furnizeze autorităților competente informații cu privire la resursele umane și tehnice pe care le va utiliza pentru a-și îndeplini funcțiile și, după caz, pentru a supraveghea delegații. Cel puțin două persoane fizice, care fie sunt angajate cu normă întreagă de societatea de administrare, fie sunt membri executivi sau membri ai organului de conducere al societății de administrare cu normă întreagă și care își au domiciliul, în sensul că își au reședința obișnuită, în Uniune, ar trebui să fie numite să conducă activitatea societății de administrare. În afară de aceste obligații minime, ar putea fi necesare și mai multe resurse, în funcție de dimensiunea și complexitatea societății de administrare și a OPCVM-ului pe care îl administrează.
- (48) Pentru a alinia cadrele juridice ale Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE în ceea ce privește delegarea, ar trebui să se prevadă obligația ca societățile de administrare a OPCVM să justifice autorităților competente delegarea funcțiilor lor și să furnizeze motive obiective pentru delegare.
- (49) Delegarea poate permite administrarea eficientă a portofoliilor de investiții și obținerea expertizei necesare pe o anumită piață geografică sau pentru o anumită clasă de active. Este însă important ca autoritățile de supraveghere să dispună de informații actualizate cu privire la principalele elemente ale dispozițiilor privind delegarea. Pentru a avea o imagine de ansamblu fiabilă a activităților de delegare din Uniune, societățile de administrare ar trebui să furnizeze periodic autorităților competente informații cu privire la dispozițiile privind delegarea care implică delegarea funcțiilor de administrare colectivă sau discreționară a portofoliului sau a funcțiilor de administrare a riscurilor. Prin urmare, societățile de administrare ar trebui să raporteze, cu privire la fiecare OPCVM pe care îl administrează, informații privind delegații, lista și descrierea activităților delegate, cuantumul și procentajul activelor OPCVM-urilor administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului, o descriere a modului în care societatea de administrare supraveghează, monitorizează și controlează delegatul,

⁽²²⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

informații despre dispozițiile privind subdelegarea, precum și data de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea. Din motive de claritate, ar trebui să se specifice faptul că datele colectate cu privire la cantitatea și procentajul activelor OPCVM-urilor administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcțiile de administrare a portofoliului au scopul de a oferi o mai bună imagine de ansamblu asupra funcționării delegării și nu reprezintă, în sine, un indicator probant pentru stabilirea caracterului adecvat al substanței economice sau al mecanismelor de administrare a riscurilor sau pentru stabilirea eficacității mecanismelor de supraveghere sau de control la nivelul administratorului. Aceste informații ar trebui comunicate autorităților competente în cadrul regimului de raportare în scopuri de supraveghere prevăzut de Directiva 2009/65/CE.

- (50) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Directivei 2009/65/CE, ar trebui clarificat faptul că normele de delegare prevăzute aici se aplică tuturor funcțiilor enumerate în anexa II la directiva respectivă și listei serviciilor auxiliare menționate la articolul 6 alineatul (3) din directiva respectivă.
- (51) În vederea alinierii suplimentare a normelor privind delegarea aplicabile AFIA și OPCVM-urilor și a asigurării unei aplicări mai uniforme a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea condițiilor pentru delegarea de la o societate de administrare a OPCVM către un terț și a condițiilor în care o societate de administrare a OPCVM poate fi considerată o entitate de tip „cutie poștală” și, prin urmare, nu mai poate fi considerată administratorul OPCVM-ului. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽²³⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (52) Prezenta directivă ar trebui să pună în aplicare Recomandarea CERS din 7 decembrie 2017 de armonizare a instrumentelor de administrare a lichidităților și a utilizării acestora de către administratorii de fonduri de tip deschis, care cuprind OPCVM-urile, pentru a permite un răspuns mai eficace la presiunile de lichiditate în perioade de criză a pieței și o mai bună protecție a investitorilor.
- (53) Pentru a le permite OPCVM stabilite în orice stat membru să facă față presiunii cererilor de răscumpărare în condiții de criză a pieței, acestea ar trebui să aibă obligația de a alege și a include în regulile proprii sau în actele constitutive cel puțin două instrumente de administrare a lichidităților din lista armonizată prevăzută la punctele 2-8 din anexa IIA la Directiva 2009/65/CE. Prin derogare, un OPCVM care este autorizat ca fond de piață monetară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131 ar trebui să poată decide să selecteze un singur instrument de administrare a lichidităților din lista respectivă. Respectiv instrumente de administrare a lichidităților ar trebui să fie adecvate în raport cu strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare a OPCVM. OPCVM ar trebui să activeze astfel de instrumente de administrare a lichidităților atunci când acest lucru este necesar pentru a proteja interesele investitorilor OPCVM. În plus, OPCVM ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a suspenda temporar subscrierile, răscumpărările și rambursările sau de a recurge conturi pentru active nelichide, în circumstanțe excepționale și atunci când acest lucru este justificat având în vedere interesele investitorilor OPCVM. Dacă OPCVM decide să suspende subscrierile, răscumpărările și rambursările, ar trebui să notifice fără întârzieri nejustificate autoritățile competente din statul său membru de origine. Dacă OPCVM decide să activeze sau să dezactiveze conturile pentru active nelichide, acesta ar trebui să informeze autoritățile competente din statul său membru de origine într-un interval de timp rezonabil înainte de activarea sau dezactivarea instrumentului respectiv de administrare a lichidităților. OPCVM ar trebui, totodată, să notifice autoritățile competente din statul său membru de origine în cazul în care activează sau dezactivează orice alt instrument de administrare a lichidităților într-un mod care nu se desfășoară în cursul normal al activității, astfel cum se prevede în regulile fondului sau în actele constitutive ale OPCVM. Acest lucru ar putea permite autorităților de supraveghere să gestioneze mai bine potențialele efecte de propagare ale tensiunilor în materie de lichidități pe o piață mai largă.
- (54) În special și pentru a consolida protecția investitorilor, ar trebui să se precizeze că utilizarea răscumpărării în natură nu este adecvată pentru investitorii de retail și, prin urmare, ar trebui să fie activată numai pentru a satisface cererile de răscumpărare ale investitorilor profesionali. În același timp, ar trebui abordate riscurile de inegalitate de tratament între investitorii răscumpărători și alți deținători de unități.

⁽²³⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (55) Pentru a putea lua o decizie de investiții în concordanță cu apetitul lor pentru risc și cu nevoile lor de lichiditate, investitorii OPCVM-urilor ar trebui să fie informați cu privire la condițiile de utilizare a instrumentelor de administrare a lichidității.
- (56) În vederea asigurării unei armonizări consecvente în domeniul administrării riscului de lichiditate de către OPCVM și pentru a facilita convergența pieței și a supravegherii, competența de a adopta standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 14-10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, pentru a preciza caracteristicile instrumentelor de administrare a lichidităților prevăzute în anexa IIA la Directiva 2009/65/CE, ținând seama în mod corespunzător de diversitatea strategiilor de investiții și a activelor-suport ale OPCVM. Respectivul standard tehnic de reglementare ar trebui adoptat pe baza unui proiect elaborat de ESMA și nu ar trebui să limiteze capacitatea OPCVM de a utiliza orice instrument adecvat de administrare a lichidităților pentru toate clasele de active, jurisdicțiile și condițiile de piață. Pentru a asigura un nivel uniform de protecție a investitorilor în Uniune, ESMA ar trebui să elaboreze orientări privind selectarea și calibrarea instrumentelor de administrare a lichidităților de către societățile de administrare. Aceste orientări ar trebui să recunoască faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine OPCVM.
- (57) Pentru a sprijini monitorizarea pieței de către autoritățile de supraveghere, colectarea și schimbul de informații prin raportare în scopuri de supraveghere ar putea fi îmbunătățite prin introducerea unor obligații de raportare în scopuri de supraveghere în cazul OPCVM-urilor. Suprapunerea cerințelor de raportare care există în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern, în special Regulamentele (UE) nr. 600/2014 și (UE) 2019/834 și Regulamentele (UE) nr. 1011/2012 și (UE) nr. 1073/2013, ar putea fi eliminată pentru a îmbunătăți eficiența și a reduce sarcinile administrative ale societăților de administrare. AES și BCE, cu sprijinul autorităților competente, atunci când este necesar, ar trebui să evalueze nevoile în materie de date ale diferitelor autorități de supraveghere, pentru a se asigura că informația care trebuie raportată în temeiul modelului de raportare în scopuri de supraveghere pentru OPCVM este suficientă.
- (58) Pentru a reduce suprapunerea raportării și sarcinile de raportare aferente pentru OPCVM și pentru a asigura o reutilizare eficientă a datelor de către autorități, datele raportate de OPCVM autorităților competente ar trebui să fie puse la dispoziția altor autorități competente relevante, a ESMA, a celorlalte AES și a CERS, ori de câte ori acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, precum și membrilor SEBC numai în scopuri statistice.
- (59) În vederea asigurării armonizării consecvente a obligațiilor de raportare în scopuri de supraveghere, în conformitate cu articolele 10-14 și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, competența de a adopta standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei, pentru a preciza conținutul, formularele și procedurile de standardizare a procesului de raportare în scopuri de supraveghere de către societățile de administrare, precum și frecvența și calendarul raportării. În ceea ce privește informațiile care trebuie raportate cu privire la dispozițiile privind delegarea, standardele tehnice de reglementare ar trebui să continue să se limiteze la stabilirea nivelului adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate. Respectivul standard tehnic de reglementare ar trebui adoptat pe baza unui proiect elaborat de ESMA. Standardele tehnice de reglementare nu ar trebui să adauge elemente care nu sunt prevăzute în Directiva 2009/65/CE.
- (60) Pentru a standardiza procesul de raportare în scopuri de supraveghere, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA în ceea ce privește formatul, standardele în materie de date și metodele și acordurile privind raportarea de către societățile de administrare. Comisia ar trebui să adopte respectivul standard tehnic de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (61) Pentru a asigura protecția investitorilor și, în special, pentru a garanta că, în toate cazurile, există un flux stabil de informații între custodele activelor OPCVM-ului și depozitar, regimul privind depozitarea ar trebui extins pentru a include CSD-urile în lanțul de custodie acolo unde furnizează servicii de custodie OPCVM-urilor. Pentru a evita munca inutilă, depozitarea nu ar trebui să îndeplinească obligația de diligență ex ante în cazul în care intenționează să delege custodia către CSD-uri.
- (62) Pentru a îmbunătăți cooperarea și eficacitatea în materie de supraveghere, autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM ar trebui să poată adresa autorității competente a unui stat membru de origine a OPCVM o cerere motivată de a lua măsuri de supraveghere împotriva respectivului OPCVM.

- (63) Pentru a îmbunătăți cooperarea în materie de supraveghere, ESMA ar trebui să poată solicita unei autorități competente să aducă un caz la cunoștința ESMA, atunci când cazul respectiv are implicații transfrontaliere și ar putea afecta protecția investitorilor sau stabilitatea financiară. Analizele ESMA ale unor astfel de cazuri ar oferi altor autorități competente o mai bună înțelegere a aspectelor discutate, ar contribui la prevenirea unor situații similare în viitor și ar proteja integritatea pieței OPCVM.
- (64) Fără a aduce atingere normelor privind secretul profesional aplicabile în prezent, schimbul de informații dintre autoritățile competente și autoritățile fiscale ar trebui îmbunătățit. Astfel de schimburi ar trebui să se deruleze în conformitate cu dreptul intern și, în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea ar trebui divulgate numai cu acordul expres al autorității competente care le-a divulgat.
- (65) Directivele 2011/61/UE și 2009/65/CE impun AFIA și societăților de administrare a OPCVM să acționeze cu competența, grija și diligența necesare în interesul fondurilor de investiții pe care le administrează și al investitorilor lor. Prin urmare, statele membre ar trebui să solicite AFIA și societăților de administrare a OPCVM să acționeze în mod onest și echitabil în ceea ce privește comisioanele și costurile percepute investitorilor. În 2020, ESMA a elaborat orientări în materie de supraveghere pentru a promova convergența în ceea ce privește supravegherea costurilor FIA și ale OPCVM-urilor și pentru a elabora un set de criterii pentru a sprijini autoritățile competente în evaluarea noțiunii de costuri nejustificate și în supravegherea obligației de a preveni perceperea de costuri nejustificate de la investitori. Respectivul criterii sunt menite să ofere orientări autorităților competente, promovând în același timp convergența în materie de supraveghere în contextul uniunii piețelor de capital. Cu toate acestea, din cauza lipsei unei definiții clare a costurilor nejustificate, în prezent există practici de piață și de supraveghere divergente cu privire la ceea ce sectorul și autoritățile de supraveghere ar putea considera drept costuri nejustificate, iar dovezile au arătat o disparitate între costurile percepute în diferite state membre și între costurile percepute investitorilor de retail în comparație cu investitorii profesionali. Modificările propuse ale Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE, în contextul strategiei de investiții de retail a Uniunii, intenționează să abordeze această problemă, impunând administratorilor de fonduri să stabilească un proces solid de stabilire a prețurilor, care să includă identificarea, analizarea și revizuirea costurilor percepute, direct sau indirect, fondurilor de investiții sau deținătorilor de unități ale acestora și prin introducerea unei cerințe de compensare a investitorilor în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate. ESMA ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport în care să evalueze nivelul, motivele și diferențele dintre costurile percepute investitorilor de retail, inclusiv diferențele care rezultă din natura FIA și a OPCVM-urilor în cauză, și în care să analizeze dacă criteriile stabilite în orientările sale în materie de supraveghere trebuie completate în ceea ce privește noțiunea de costuri nejustificate. Pentru a sprijini autoritățile competente în supravegherea costurilor și ESMA în analiza sa privind aspectele legate de costuri, autoritățile competente ar trebui să colecteze date privind costurile, care să fie comunicate ESMA o singură dată. Aceste date colectate ar crește expertiza ESMA în domeniul raportării costurilor, cu scopul de a oferi Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și autorităților competente consiliere tehnică cu privire la colectarea datelor privind costurile în contextul strategiei Uniunii privind investițiile de retail. Pe baza respectivului raport, ESMA ar trebui să desfășoare activități în temeiul articolului 29 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 pentru a contribui la dezvoltarea unei înțelegeri comune a noțiunii de costuri nejustificate.
- (66) Denumirea FIA și a OPCVM este un element distinctiv care influențează alegerile investitorilor și dă o primă impresie cu privire la strategia și obiectivele de investiții ale fondului. Deși denumirea FIA și a OPCVM face deja parte din informațiile precontractuale furnizate investitorilor, este util să se sublinieze importanța denumirii, indicând în special faptul că aceasta constituie o informație precontractuală esențială care figurează în informațiile cheie destinate investitorilor și în prospectul care ar trebui furnizate investitorilor de retail înainte ca aceștia să investească în respectivul FIA și investitorilor înainte ca aceștia să investească în respectivul OPCVM. În conformitate cu Directiva (UE) 2021/2261 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾, începând cu 1 ianuarie 2023, OPCVM-urile distribuite investitorilor de retail fac obiectul cerințelor din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁵⁾. De la acea dată, obligația unei societăți de administrare a OPCVM sau a unei societăți de investiții de a pregăti un document cu informații esențiale destinate investitorilor a fost înlocuită cu obligația de a întocmi un document cu informații esențiale în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1286/2014. În plus, AFIA care administrează FIA care sunt distribuite către investitori de retail fac, de asemenea, obiectul cerințelor regulamentulului respectiv. În consecință, în cazul în care FIA și OPCVM sunt distribuite către investitori de retail, AFIA și OPCVM au obligația de a include în documentul cu informații esențiale denumirea fondului și de a se asigura că aceste informații sunt exacte, echitabile și clare și nu transmit un mesaj înșelător sau derutant care ar incita în mod eronat investitorii. Prin urmare, este esențial să se sublinieze că denumirea unui FIA sau a unui

⁽²⁴⁾ Directiva (UE) 2021/2261 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/65/CE în ceea ce privește utilizarea documentelor cu informații esențiale de către societățile de administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 455, 20.12.2021, p. 15).

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1).

OPCVM este considerată la fel de importantă ca orice alt document precontractual și face obiectul unor standarde egale de echitate și transparență. Pentru a asigura un nivel ridicat și uniform de protecție a investitorilor în Uniune, ESMA ar trebui să elaboreze orientări pentru a specifica situațiile în care denumirea unui FIA sau a unui OPCVM ar putea fi inechitabilă, neclară sau înșelătoare pentru investitor. Legislația sectorială care stabilește standarde pentru denumirile fondurilor sau pentru distribuirea fondurilor are prioritate față de aceste orientări.

- (67) În exercitarea funcțiilor sale în temeiul Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE, ESMA ar trebui să adopte o abordare bazată pe riscuri.
- (68) La 9 august 2022, BCE a emis un aviz ⁽²⁶⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2011/61/UE

Directiva 2011/61/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) litera (ag) se înlocuiește cu următorul text:

„(ag) «investitor profesional» înseamnă un investitor care este considerat a fi un client profesional sau care poate fi tratat, la cerere, drept client profesional în sensul definiției din anexa II la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”;

- (b) se adaugă următoarele litere:

„(ap) «depozitar central de titluri de valoare» înseamnă un depozitar central de titluri de valoare, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(aq) «capitalul FIA» înseamnă totalul aporturilor de capital și al capitalului nevărsat angajat pentru un FIA, calculat pe baza sumelor investibile după deducerea tuturor comisioanelor, taxelor și cheltuielilor care sunt suportate direct sau indirect de investitori;

(ar) «acordarea unui împrumut» sau «a acorda un împrumut» înseamnă acordarea unui împrumut:

(i) direct de către un FIA în calitate de creditor inițial; sau

(ii) indirect, prin intermediul unui terț sau al unui vehicul cu scop special care acordă un împrumut pentru FIA sau în numele FIA ori pentru sau în numele unui AFIA în legătură cu FIA, în cazul în care AFIA sau FIA este implicat în structurarea împrumutului sau în definirea sau aprobarea prealabilă a caracteristicilor acestuia, înainte de a obține expunerea la împrumut;

(as) «împrumut din partea acționarilor» înseamnă un împrumut acordat de un FIA unei întreprinderi în cadrul căreia acesta deține, direct sau indirect, o cotă de cel puțin 5 % din capital sau din drepturile de vot și care nu poate fi vândută unor terți independent de instrumentele de capital deținute de FIA în cadrul aceleiași întreprinderi;

(at) «FIA care acordă împrumuturi» înseamnă un FIA:

(i) a cărui strategie de investiții constă în principal în acordarea de împrumuturi; sau

(ii) ale cărui împrumuturi acordate au o valoare noțională care reprezintă cel puțin 50 % din valoarea activului său net;

⁽²⁶⁾ JO C 379, 3.10.2022, p. 1.

- (au) «FIA cu efect de levier» înseamnă un FIA ale cărui expuneri sunt majorate de AFIA care îl administrează, fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate fie prin orice alte mijloace;

(*) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1)."

2. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (4) litera (b) se adaugă punctul următor:

„(iv) orice altă funcție sau activitate care este deja furnizată de AFIA în legătură cu un FIA pe care îl administrează în conformitate cu prezentul articol sau în legătură cu serviciile pe care le furnizează în conformitate cu prezentul alineat, cu condiția ca orice potențial conflict de interese creat prin furnizarea funcției sau activității respective către alte părți să fie gestionat în mod corespunzător.”;

- (b) la alineatul (4) se adaugă următoarele litere:

„(c) administrarea indicilor de referință în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011;

(d) activitățile de administrare a creditelor în conformitate cu Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE (JO L 438, 8.12.2021, p. 1).”;

- (c) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se elimină;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(e) administrarea indicilor de referință în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 care sunt utilizați în FIA pe care le administrează.”;

- (d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Articolul 15, articolul 16, cu excepția alineatului (5) primul paragraf și articolele 23, 24 și 25 din Directiva 2014/65/UE se aplică în cazul în care serviciile menționate la alineatul (4) literele (a) și (b) de la prezentul articol, în legătură cu unul sau mai multe dintre instrumentele enumerate în secțiunea C din anexa I la Directiva 2014/65/UE, sunt furnizate de AFIA.”

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre impun ca AFIA care solicită autorizarea să furnizeze autorităților competente din statul membru de origine următoarele informații privind AFIA:

- (a) informații despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA, în special în ceea ce privește funcțiile menționate în anexa I, inclusiv:

(i) o descriere a rolului, titlului și nivelului ierarhic al persoanelor respective;

(ii) o descriere a liniilor ierarhice și a responsabilităților de raportare care le revin persoanelor respective în cadrul AFIA și în afara acestuia;

(iii) o prezentare generală a timpului pe care fiecare dintre aceste persoane îl alocă fiecărei responsabilități;

(iv) o descriere a resurselor umane și tehnice care sprijină activitățile respectivelor persoane;

(aa) denumirea juridică și identificatorul relevant al AFIA;

(b) informații cu privire la identitatea acționarilor sau membrilor direcți sau indirecti ai AFIA, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, precum și valoarea respectivelor participații;

- (c) un program de activitate care prezintă structura organizatorică a AFIA, inclusiv informații despre modul în care AFIA intenționează să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul capitolelor II, III, IV și, după caz, în temeiul capitolelor V-VIII din prezenta directivă, precum și obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (1), al articolului 6 alineatul (1) litera (a) și al articolului 13 din Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului (*), și o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice adecvate care vor fi utilizate de AFIA în acest scop;
- (d) informații privind politicile și practicile de remunerare ale AFIA în conformitate cu articolul 13;
- (e) informații privind dispozițiile luate pentru delegarea și subdelegarea către terți a funcțiilor în conformitate cu articolul 20, cuprinzând cel puțin următoarele informații:
 - (i) pentru fiecare delegat:
 - denumirea juridică și identificatorul relevant al acestuia;
 - jurisdicția în care este stabilit; și
 - după caz, autoritatea sa de supraveghere;
 - (ii) o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice utilizate de AFIA pentru:
 - îndeplinirea sarcinilor curente de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor în cadrul AFIA; și
 - monitorizarea activității delegate;
 - (iii) pentru fiecare FIA pe care AFIA îl administrează sau intenționează să îl administreze:
 - o scurtă descriere a funcțiilor delegate de administrare a portofoliului, inclusiv dacă fiecare astfel de delegare reprezintă o delegare parțială sau totală; și
 - o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a riscurilor, inclusiv dacă o astfel de delegare reprezintă o delegare parțială sau totală;
 - (iv) o descriere a măsurilor periodice de diligență care trebuie aplicate de AFIA pentru monitorizarea activității delegate.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1).”;

- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Autoritățile competente informează trimestrial ESMA cu privire la autorizațiile acordate sau retrase în conformitate cu prezentul capitol, precum și cu privire la orice modificare a listei FIA administrate sau ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniune de către AFIA autorizată.

ESMA păstrează un registru central public care identifică fiecare AFIA autorizat în temeiul prezentei directive, autoritățile competente ale fiecăruia astfel de AFIA, precum și o listă a FIA administrate sau ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite în Uniune de către astfel de AFIA. Registrul este pus la dispoziția publicului în format electronic.”;

- (c) alineatele (6) și (7) se elimină;

- (d) se introduce următorul alineat:

„(8) Până la 16 aprilie 2029, ESMA prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport de analiză a practicilor de piață privind delegarea și conformitatea cu alineatele (1)-(5) de la prezentul articol și cu articolul 20, pe baza, printre altele, a datelor raportate autorităților competente în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) litera (d) și a exercitării competențelor de convergență în materie de supraveghere ale ESMA. Raportul respectiv analizează, de asemenea, conformitatea cu cerințele de fond ale prezentei directive.”

4. La articolul 8 alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA au o bună reputație și o experiență suficientă inclusiv în legătură cu strategiile de investiții urmărite de FIA administrate de AFIA; identitatea persoanelor respective și a oricărei persoane care le succede în funcție este comunicată de îndată autorităților competente din statele membre de origine ale AFIA, iar activitatea AFIA este decisă de cel puțin două persoane fizice care îndeplinesc astfel de condiții, care fie sunt angajate cu normă întreagă de AFIA, fie sunt membri executivi sau membri ai organului de conducere al AFIA care au sarcina de a conduce cu normă întreagă activitatea respectivului AFIA și care sunt domiciliați în Uniune;”.

5. La articolul 12 se introduce următorul alineat:

„(4) În scopul alineatului (1) primul paragraf litera (f), până la 16 octombrie 2025, ESMA prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport de evaluare a costurilor percepute de AFIA de la investitorii FIA pe care le administrează și în care explică motivele nivelului acestor costuri și ale eventualelor diferențe dintre acestea, inclusiv diferențele care rezultă din natura FIA în cauză. În cadrul respectivei evaluări, ESMA analizează, în cadrul stabilit prin articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, caracterul adecvat și eficacitatea criteriilor stabilite în instrumentele de convergență ale ESMA privind supravegherea costurilor.

În scopul întocmirii raportului respectiv și în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, autoritățile competente furnizează ESMA, o singură dată, date privind costurile, inclusiv toate taxele, comisioanele și cheltuielile care sunt suportate direct sau indirect de investitori sau de AFIA în legătură cu operațiunile FIA și care urmează să fie alocate direct sau indirect FIA. Autoritățile competente pun respectivele date la dispoziția ESMA în limitele competențelor lor, care includ competența de a solicita AFIA să furnizeze informațiile prevăzute la articolul 46 alineatul (2) din prezenta directivă.”

6. La articolul 14 se introduce următorul alineat:

„(2a) În cazul în care un AFIA administrează sau intenționează să administreze un FIA la inițiativa unui terț, inclusiv în cazurile în care respectivul FIA utilizează numele unui inițiator terț sau în cazul în care un AFIA numește un inițiator terț ca delegat în temeiul articolului 20, AFIA prezintă autorităților competente din statul său membru de origine, ținând seama de eventualele conflicte de interese, explicații detaliate și dovezi detaliate cu privire la respectarea alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol. AFIA precizează în special măsurile rezonabile pe care le-a luat pentru a preveni conflictele de interese care decurg din relația cu terțul sau, în cazul în care conflictele respective nu pot fi prevenite, modul în care identifică, administrează, monitorizează și, după caz, face publice respectivele conflicte de interese, astfel încât acestea să nu afecteze în mod negativ interesele FIA și ale investitorilor săi.”

7. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

- (i) se adaugă următoarea literă:

„(d) pentru activitățile de acordare de împrumuturi, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru acordarea de credite;”;

- (ii) se adaugă următoarele paragrafe:

„În sensul primului paragraf litera (d), în cazul în care AFIA administrează FIA care se angajează în acordarea de împrumuturi, inclusiv atunci când respectivele FIA obțin expunere la împrumuturi prin intermediul unor terți, AFIA trebuie, de asemenea, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru evaluarea riscului de credit și pentru administrarea și monitorizarea portofoliului lor de credite, să mențină politicile, procedurile și procesele respective actualizate și eficiente, precum și să le revizuiască cu regularitate și cel puțin o dată pe an.

Fără a aduce atingere articolului 12 alineatul (1) litera (b), cerințele prevăzute la primul paragraf litera (d) și la al doilea paragraf de la prezentul alineat nu se aplică acordării de împrumuturi din partea acționarilor în cazul în care valoarea noțională a acestor împrumuturi nu depășește în total 150 % din capitalul FIA.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(4a) AFIA se asigură că, în cazul în care un FIA pe care îl administrează acordă împrumuturi, valoarea noțională a împrumuturilor acordate unui singur debitor de către FIA respectiv nu depășește în total 20 % din capitalul FIA, în cazul în care debitorul este unul dintre următoarele:

(a) o întreprindere financiară, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 25 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾*;

(b) un FIA; sau

(c) un OPCVM.

Restricția prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere pragurilor, restricțiilor și condițiilor prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 345/2013 ⁽²⁾*, (UE) nr. 346/2013 ⁽³⁾* și (UE) 2015/760 ⁽⁴⁾* ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(4b) AFIA se asigură că efectul de levier al unui FIA care acordă împrumuturi pe care îl administrează reprezintă cel mult:

(a) 175 %, în cazul în care FIA respectiv este de tip deschis;

(b) 300 %, în cazul în care FIA respectiv este de tip închis.

Efectul de levier al unui FIA care acordă împrumuturi se exprimă ca raportul dintre expunerea FIA respectiv, calculată în conformitate cu metoda angajamentului, astfel cum este definită în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (3), și valoarea activului său net.

Acordurile de împrumut care sunt acoperite integral de angajamentele contractuale de capital ale investitorilor în FIA care acordă împrumuturi nu sunt considerate expuneri în scopul calculării raportului menționat la al doilea paragraf.

În cazul în care un FIA care acordă împrumuturi încalcă cerințele prevăzute la prezentul alineat, iar încălcarea este în afara controlului AFIA care îl administrează, AFIA ia într-un termen adecvat măsurile necesare pentru a rectifica poziția, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor în acel FIA care acordă împrumuturi.

Fără a aduce atingere competențelor autorităților competente menționate la articolul 25 alineatul (3), cerințele prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică unui FIA care acordă împrumuturi ale cărui activități de creditare constau exclusiv în acordarea de împrumuturi acordate de acționar, cu condiția ca valoarea noțională a împrumuturilor respective să nu depășească în total 150 % din capitalul FIA.

(4c) Limita de investiții de 20 % prevăzută la alineatul (4a):

(a) se aplică până la data specificată în regulile, actul constitutiv sau prospectul FIA, care nu poate depăși 24 de luni de la data primei subscrieri de unități sau acțiuni ale FIA;

(b) încetează să se mai aplice din momentul în care AFIA începe să vândă active ale FIA în scopul răscumpărării unităților sau acțiunilor ca parte a lichidării FIA; și

(c) este suspendată temporar în cazul în care capitalul FIA este majorat sau redus.

Suspendarea menționată la primul paragraf de la litera (c) este limitată în timp la perioada strict necesară, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor în FIA și, în orice caz, nu durează mai mult de 12 luni.

(4d) Data de aplicare menționată la alineatul (4c) primul paragraf litera (a) ține seama de particularitățile și caracteristicile specifice ale activelor în care urmează să investească FIA. În circumstanțe excepționale, autoritățile competente pentru AFIA pot aproba o prelungire a termenului respectiv cu cel mult încă 12 luni, cu condiția prezentării unui plan de investiții motivat în mod corespunzător.

(4e) AFIA se asigură că FIA pe care îl administrează nu acordă împrumuturi următoarelor entități:

- (a) AFIA sau personalului respectivului AFIA;
- (b) depozitarului FIA sau entităților cărora depozitarul le-a delegat funcții cu privire la FIA în conformitate cu articolul 21;
- (c) unei entități căreia AFIA i-a delegat funcții în conformitate cu articolul 20 sau personalului respectivei entități;
- (d) unei entități din cadrul aceluiași grup, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾*, ca AFIA, cu excepția cazului în care entitatea respectivă este o întreprindere financiară care finanțează exclusiv debitori care nu sunt menționați la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(4f) În cazul în care un FIA acordă împrumuturi, veniturile obținute din împrumuturi, din care se scad toate taxele admisibile pentru administrarea acestora, se atribuie respectivului FIA în întregime. Toate costurile și cheltuielile asociate cu administrarea împrumuturilor sunt dezvăluite în conformitate cu articolul 23.

(4g) Fără a aduce atingere altor instrumente din dreptul Uniunii, un stat membru poate interzice unui FIA care acordă împrumuturi să acorde împrumuturi consumatorilor astfel cum sunt definiți la articolul 3 litera (a) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾* pe teritoriul său și poate interzice FIA să administreze creditele acordate acestor consumatori pe teritoriul său. O astfel de interdicție nu afectează distribuția în Uniune a FIA care acordă împrumuturi consumatorilor sau care administrează credite acordate consumatorilor.

(4h) Statele membre interzic AFIA să administreze FIA care se angajează în acordarea de împrumuturi, în cazul în care întreaga strategie de investiții a FIA respective sau o parte a respectivei strategii este de a acorda împrumuturi cu unicul scop de a transfera împrumuturile sau expunerile respective unor terți.

(4i) AFIA se asigură că FIA pe care îl administrează reține 5 % din valoarea noțională a fiecărui împrumut pe care respectivul FIA l-a acordat și pe care apoi l-a transferat către terți. Procentul respectiv din fiecare împrumut se reține:

- (a) până la scadență, pentru împrumuturile a căror scadență este o perioadă de până la opt ani sau pentru împrumuturile acordate consumatorilor, indiferent de scadența acestora; și
- (b) pentru o perioadă de cel puțin opt ani pentru alte împrumuturi.

Prin derogare de la primul paragraf, cerința prevăzută la paragraful respectiv nu se aplică în cazul în care:

- (a) AFIA începe să vândă active ale FIA în scopul răscumpărării unităților sau acțiunilor ca parte a lichidării FIA;
- (b) vânzarea împrumutului este necesară în scopul respectării măsurilor restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE sau a cerințelor referitoare la produse;
- (c) vânzarea împrumutului este necesară pentru a permite AFIA să pună în aplicare strategia de investiții a FIA pe care îl administrează în interesul investitorilor FIA; sau
- (d) vânzarea împrumutului se datorează unei deteriorări a riscului asociat împrumutului, constatată de AFIA în cadrul procesului său de diligență și de administrare a riscurilor menționat la articolul 15 alineatul (3), iar cumpărătorul este informat despre această deteriorare atunci când cumpără împrumutul.

La cererea autorităților competente din statul său membru de origine, AFIA demonstrează că îndeplinește condițiile pentru aplicarea derogării relevante prevăzute la al doilea paragraf.

- (¹)* Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).
- (²)* Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).
- (³)* Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).
- (⁴)* Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).
- (⁵)* Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).
- (⁶)* Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66)."

8. La articolul 16 se introduc următoarele alineate:

„(2a) AFIA se asigură că FIA care acordă împrumuturi pe care îl administrează este de tip închis.

Prin derogare de la primul paragraf, un FIA care acordă împrumuturi poate fi de tip deschis, cu condiția ca AFIA care îl administrează să poată demonstra autorităților competente din statul membru de origine al AFIA că sistemul de administrare a riscului de lichiditate al FIA este compatibil cu strategia sa de investiții și cu politica sa de răscumpărare.

Cerința prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere pragurilor, restricțiilor și condițiilor prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) 2015/760.

(2b) Pentru a se asigura că respectă alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, un AFIA care administrează un FIA de tip deschis selectează cel puțin două instrumente adecvate de administrare a lichidităților dintre cele menționate în anexa V punctele 2-8, după evaluarea caracterului adecvat al instrumentelor respective în raport cu strategia de investiții urmărită, cu profilul de lichiditate și cu politica de răscumpărare a FIA. AFIA include instrumentele respective în regulile sau în actele constitutive ale FIA pentru o posibilă utilizare în interesul investitorilor FIA. Respectiva selecție nu poate include numai instrumentele menționate în anexa V punctele 5 și 6.

Prin derogare de la primul paragraf, un AFIA poate decide să selecteze numai un singur instrument de administrare a lichidităților dintre cele menționate în anexa V punctele 2-8 pentru un FIA pe care îl administrează, dacă FIA respectiv este autorizat ca fond de piață monetară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

AFIA pune în aplicare politici și proceduri detaliate pentru activarea și dezactivarea oricărui instrument selectat de administrare a lichidităților și măsurile operaționale și administrative pentru utilizarea unui astfel de instrument. Selecția menționată la primul și al doilea paragraf, precum și politicile și procedurile detaliate privind activarea și dezactivarea se comunică autorităților competente din statul membru de origine al AFIA.

Răscumpărarea în natură, astfel cum este menționată în anexa V punctul 8, este activată numai pentru a realiza răscumpărările solicitate de investitorii profesioniști și dacă răscumpărarea în natură corespunde unei cote proporționale din activele deținute de FIA.

Prin derogare de la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, răscumpărarea în natură nu trebuie să nu corespundă unei cote proporționale din activele deținute de FIA, dacă FIA respectiv este distribuit exclusiv către investitori profesioniști sau dacă scopul politicii de investiții a respectivului FIA este de a reproduce componența unui anumit indice de acțiuni sau obligațiuni și dacă FIA respectiv este un fond tranzacționat la bursă, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 46 din Directiva 2014/65/UE.

(2c) Un AFIA care administrează un FIA de tip deschis poate, în interesul investitorilor FIA, să suspende temporar subscrierea, răscumpărarea și rambursarea unităților sau acțiunilor FIA menționate în anexa V punctul 1 sau, în cazul în care aceste instrumente sunt incluse în regulile sau în actele constitutive ale FIA, să activeze sau să dezactiveze alte instrumente de administrare a lichidităților selectate din anexa V punctele 2-8, în conformitate cu alineatul (2b) de la prezentul articol. AFIA poate, de asemenea, în interesul investitorilor FIA, să activeze conturile pentru active nelichide menționate în anexa V punctul 9.

AFIA recurge la o suspendare a subscrierilor, răscumpărărilor și rambursărilor sau la conturile pentru active nelichide prevăzute la primul paragraf doar în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele o cer și în cazul în care se justifică având în vedere interesele investitorilor FIA.

(2d) AFIA notifică fără întârziere autorităților competente din statul său membru de origine următoarele:

- (a) când AFIA activează sau dezactivează instrumentul de administrare a lichidităților menționat în anexa V punctul 1;
- (b) când AFIA activează sau dezactivează oricare dintre instrumentele de administrare a lichidităților menționate în anexa V punctele 2-8, într-un mod care nu se desfășoară în cursul normal al activității, astfel cum se prevede în regulile sau în actele constitutive ale FIA.

AFIA notifică, într-un interval de timp rezonabil, înainte de a activa sau dezactiva instrumentul de administrare a lichidităților menționat în anexa V punctul 9, autoritățile competente din statul său membru de origine cu privire la o asemenea activare sau dezactivare.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**), cu privire la orice notificări primite în conformitate cu prezentul alineat. ESMA are competența de a partaja informațiile primite în temeiul prezentului alineat cu autoritățile competente.

(2e) Statele membre se asigură că AFIA care administrează FIA de tip deschis dispun cel puțin de instrumentele de administrare a lichidităților prevăzute în anexa V.

(2f) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili cerințele pe care trebuie să le respecte FIA care acordă împrumuturi pentru a-și menține o structură de tip deschis. Respectivul cerințe includ un sistem solid de administrare a lichidităților, disponibilitatea activelor lichide și simulări de criză, precum și o politică de răscumpărare adecvată având în vedere profilul de lichiditate al FIA care acordă împrumuturi. Cerințele respective țin seama, de asemenea, în mod corespunzător de expunerile la împrumuturile subiacente, de perioada medie de rambursare a împrumuturilor și de granularitatea și componența generală a portofoliilor FIA care acordă împrumuturi.

(2g) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza caracteristicile instrumentelor de administrare a lichidităților prevăzute în anexa V.

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ESMA ține seama de diversitatea strategiilor de investiții și a activelor-suport ale FIA. Respectivul standarde nu limitează capacitatea AFIA de a utiliza orice instrument adecvat de administrare a lichidităților pentru toate clasele de active, jurisdicțiile și condițiile de piață.

(2h) Până la 16 aprilie 2025, ESMA elaborează orientări privind selectarea și calibrarea de către AFIA a instrumentelor de administrare a lichidităților pentru administrarea riscului de lichiditate și pentru atenuarea riscurilor pentru stabilitatea financiară. Respectivul orientări recunosc faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine AFIA. Orientările includ indicații cu privire la circumstanțele în care pot fi activate conturile pentru active nelichide, astfel cum se menționează în anexa V punctul 9. În orientări se acordă suficient timp pentru adaptare înainte de a deveni aplicabile, în special pentru FIA existente.

(2i) ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la alineatele (2f) și (2g) de la prezentul articol până la 16 aprilie 2025.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatele (2f) și (2g) în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (*) Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8).
- (**) Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1)."

9. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„AFIA care intenționează să delege unor terți sarcina de a îndeplini, în numele lor, una sau mai multe dintre funcțiile menționate în anexa I sau unul sau mai multe dintre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4) notifică acest lucru autorităților competente din statul lor membru de origine înainte ca dispozițiile privind delegarea să intre în vigoare. Trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:"

(ii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) AFIA trebuie să poată demonstra că delegatul este calificat și capabil să exercite funcțiile și să presteze serviciile în cauză, că a fost selecționat cu toată atenția cuvenită și că AFIA poate să monitorizeze în mod eficace și în orice moment activitatea delegată, să dea în orice moment instrucțiuni suplimentare delegatului și să retragă delegarea cu efect imediat atunci când acest lucru este în interesul investitorilor.”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Faptul că AFIA a delegat funcții sau servicii unui terț sau orice altă subdelegare nu afectează răspunderea AFIA față de clienții săi, FIA și investitorii săi. AFIA nu își delegă funcțiile sau serviciile într-o asemenea măsură încât, în esență, să nu mai poată fi considerat administratorul FIA sau prestatorul serviciilor menționate la articolul 6 alineatul (4) și să devină o entitate de tip „cutie poștală”.

(3a) AFIA se asigură că îndeplinirea funcțiilor menționate în anexa I și furnizarea serviciilor menționate la articolul 6 alineatul (4) au loc cu respectarea prezentei directive. Respectiva obligație se aplică indiferent de statutul de reglementare al oricărui delegat sau subdelegat sau de locul unde se află acesta.”

(c) la alineatul (4), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Terțul poate subdelega oricare dintre funcțiile sau serviciile care îi sunt delegate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:"

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Atunci când subdelegatul delegă oricare dintre funcțiile sau serviciile care i-au fost delegate, condițiile prevăzute la alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(6a) Prin derogare de la alineatele (1)-(6) de la prezentul articol, în cazul în care funcția de distribuție menționată în anexa I punctul 2 litera (b) este îndeplinită de unul sau mai mulți distribuitori care acționează în nume propriu și care distribuie FIA în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau prin produse de investiții bazate pe asigurări în conformitate cu Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului (*), o asemenea funcție nu este considerată a fi o delegare supusă cerințelor de la prezentul articol alineatele (1)-(6), indiferent de eventualele acorduri de distribuție încheiate între AFIA și distribuitor.

(*) Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19)."

10. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(5a) Prin derogare de la alineatul (5) litera (a), statul membru de origine al unui FIA din UE poate permite autorităților sale competente să autorizeze ca o instituție menționată la alineatul (3) primul paragraf litera (a) și stabilită într-un alt stat membru să fie numită drept depozitar, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) autoritățile competente au primit o cerere motivată din partea AFIA de a permite numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru, iar în cerere se demonstrează lipsa în statul membru de origine al FIA a unor servicii de depozitar care să poată răspunde în mod eficace nevoilor FIA în raport cu strategia sa de investiții; și
- (b) valoarea totală a activelor încredințate spre păstrare de pe piața națională a depozitarilor din statul membru de origine a FIA, astfel cum se menționează la alineatul (8) de la prezentul articol, în numele FIA din UE autorizate sau înregistrate în temeiul dreptului intern aplicabil în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (k) punctul (i) și administrate de un AFIA din UE, nu depășește 50 de miliarde EUR sau echivalentul acestei sume în orice altă monedă.

Activele încredințate spre păstrare depozitarilor care acționează în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (a) și activele proprii ale depozitarilor nu sunt luate în considerare în scopul de a stabili dacă este îndeplinită condiția prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat.

În pofida îndeplinirii condițiilor prevăzute la primul și al doilea paragraf, autoritățile competente permit numirea unui depozitar stabilit în alt stat membru numai după efectuarea unei evaluări de la caz la caz a lipsei de servicii de depozitar relevante în statul membru de origine al FIA în raport cu strategia de investiții a FIA.

În cazul în care autoritățile competente permit numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru, acestea informează ESMA în acest sens.

Prezentul alineat nu aduce atingere aplicării celorlalte alineate ale prezentului articol, cu excepția alineatului (5) litera (a).”;

(b) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) țara terță în care este stabilit depozitarul nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(d) statele membre în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE și, în măsura în care sunt diferite, statul membru de origine al AFIA au semnat un acord cu țara terță în care este stabilit depozitarul care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.

(*) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”;

- (ii) se introduce următorul paragraf după primul paragraf:

„Prin derogare de la partea introductivă de la primul paragraf, condițiile de la literele (c) și (d) de la paragraful respectiv se aplică la numirea depozitarului. Dacă o țară terță în care este stabilit un depozitar este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (c), sau este adăugată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (d), după numirea depozitarului, se numește un nou depozitar într-un termen adecvat, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor. Această perioadă nu depășește doi ani.”;

- (c) alineatul (11) se modifică după cum urmează:

- (i) la al doilea paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) depozitarul să dea dovadă de competență, precauția și diligența necesare atunci când selectează și numește o un terț căruia intenționează să îi delege o parte din sarcinile sale, cu excepția cazului în care terțul respectiv este un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în actul delegat adoptat în temeiul articolului 29 alineatul (3) și al articolului 48 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, și să dea dovadă în continuare de competență, precauția și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent terțul căruia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de terț în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate.”;

- (ii) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD emitent, astfel cum este definit în actul delegat adoptat în temeiul articolului 29 alineatul (3) și al articolului 48 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, nu se consideră o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului. În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în actul delegat respectiv, este considerată o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului.”;

- (d) alineatul (16) se înlocuiește cu următorul text:

„(16) La cerere, depozitarul pune la dispoziția autorităților sale competente, a autorităților competente pentru FIA și a autorităților competente pentru AFIA orice informații pe care le-a obținut în cursul îndeplinirii sarcinilor sale.

Dacă autoritățile competente pentru FIA sau pentru AFIA sunt diferite de cele competente pentru depozitar:

- (a) autoritățile competente pentru depozitar transmit fără întârziere autorităților competente pentru FIA și AFIA orice informații relevante pentru exercitarea competențelor de supraveghere ale autorităților respective; și
- (b) autoritățile competente pentru FIA sau AFIA transmit fără întârziere autorităților competente pentru depozitar orice informații relevante pentru exercitarea competențelor de supraveghere ale autorităților respective.”;

- (e) la alineatul (17) litera (c), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) condițiile în care depozitarul își poate exercita sarcinile de custodie asupra instrumentelor financiare înregistrate la un depozitar central de titluri de valoare; și”.

11. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) denumirea FIA, o descriere a strategiei de investiții și a obiectivelor FIA, informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” și locul unde sunt stabilite fondurile de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, o descriere a tipurilor de active în care FIA poate investi, tehnicile pe care acesta le poate utiliza toate riscurile asociate, orice restricție aplicabilă privind investițiile, situațiile în care FIA poate utiliza efectul de levier, tipurile și sursele de levier autorizate și riscurile asociate acestuia, orice restricție în utilizarea efectului de levier și orice acorduri de reutilizare a activelor și a garanțiilor, precum și informații privind nivelul maxim al efectului de levier pe care AFIA este îndreptățit să îl utilizeze pentru FIA.”;

(ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) o descriere a administrării riscului de lichiditate al FIA, inclusiv drepturile de răscumpărare, atât în situații normale, cât și excepționale, a acordurilor de răscumpărare existente încheiate cu investitorii, precum și a posibilității și a condițiilor de utilizare a instrumentelor de administrare a lichidităților selectate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2b);”;

(iii) se introduce următoarea literă:

„(ia) o listă a comisioanelor, a taxelor și a cheltuielilor suportate de AFIA în legătură cu funcționarea FIA și care urmează să fie alocate direct sau indirect FIA;”;

(b) la alineatul (4) se adaugă următoarele litere:

„(d) compoziția portofoliului de împrumuturi acordate;

(e) anual, toate comisioanele, taxele și cheltuielile care au fost suportate direct sau indirect de investitori;

(f) anual, orice societate-mamă, filială sau vehicul cu scop special utilizat în legătură cu investițiile FIA de către AFIA sau în numele acestuia.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(7) Pentru a asigura aplicarea uniformă a normelor referitoare la denumirea FIA, ESMA elaborează, până la 16 aprilie 2026, orientări pentru a preciza circumstanțele în care denumirea unui FIA este inechitabilă, neclară sau înșelătoare. Orientările respective țin seama de legislația sectorială relevantă. Legislația sectorială care stabilește standarde pentru denumirile fondurilor sau pentru distribuirea fondurilor are prioritate față de aceste orientări.”

12. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AFIA raportează periodic autorităților competente din statul membru de origine piețele pe care operează și instrumentele pe care le tranzacționează în numele FIA pe care le administrează.

AFIA comunică, pentru fiecare FIA pe care îl administrează, informații referitoare la instrumentele pe care le tranzacționează, la piețele pe care este membru sau pe care tranzacționează în mod activ, precum și la expunerile și activele fiecărui FIA. Informațiile respective includ identificatorii necesari pentru a face legătura între datele furnizate despre active, FIA și AFIA și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) profilul de risc actual al FIA, inclusiv riscul de piață, riscul de lichiditate, riscul de contrapartidă, alte riscuri, inclusiv riscul operațional, precum și valoarea totală a efectului de levier utilizat de FIA;

(d) informații referitoare la dispozițiile privind delegarea referitoare la funcțiile de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor, după cum urmează:

(i) informații despre delegați, precizând numele și domiciliul sau sediul social sau o sucursală a acestora, dacă au legături strânse cu AFIA, dacă sunt entități autorizate sau reglementate în scopul administrării activelor, autoritatea lor de supraveghere, dacă este cazul, inclusiv identificatorii delegaților necesari pentru a face legătura între informațiile furnizate și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului;

(ii) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă utilizate de AFIA pentru a îndeplini sarcini zilnice de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor la AFIA respectiv;

(iii) lista și descrierea activităților asociate cu funcțiile delegate de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;

(iv) în cazul în care se delegă funcția de administrare a portofoliului, valoarea și procentul activelor FIA care fac obiectul unor dispoziții privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului;

- (v) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă utilizate de AFIA pentru a monitoriza acordul de delegare;
- (vi) numărul și datele verificărilor periodice de diligență necesară efectuate de AFIA pentru a monitoriza activitatea delegată, o listă cu problemele identificate și, după caz, cu măsurile adoptate pentru a rezolva aceste probleme, precum și data până la care trebuie implementate măsurile respective;
- (vii) în cazul în care există acorduri de subdelegare, informațiile solicitate la punctele (i), (iii) și (iv) cu privire la subdelegați și la activitățile legate de funcțiile subdelegate de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;
- (viii) datele de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea.”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(f) lista statelor membre în care unitățile sau acțiunile FIA sunt efectiv distribuite de AFIA sau de un distribuitor care acționează în numele AFIA respectiv.”;

(c) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În situații excepționale și în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta stabilitatea și integritatea sistemului financiar sau pentru a promova creșterea durabilă pe termen lung, după consultarea CERS, ESMA poate solicita autorităților competente din statul membru de origine al AFIA să impună obligații de raportare suplimentare.”;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(5a) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

- (a) detaliile informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (1) și cu alineatul (2) literele (a), (b), (c), (e) și (f);
- (b) nivelul adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (2) litera (d);
- (c) frecvența și calendarul de raportare.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf litera (b), ESMA nu introduce obligații de raportare în plus față de cele prevăzute la alineatul (2) litera (d).

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf literele (a) și (b), ESMA ține cont și de alte cerințe de raportare pe care trebuie să le respecte AFIA, de evoluțiile și standardele internaționale și de concluziile raportului redactat în conformitate cu articolul 69-a alineatul (2).

ESMA prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 16 aprilie 2027.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5b) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează:

- (a) formatul și standardele în materie de date pentru rapoartele menționate la alineatele (1) și (2);
- (b) identificatorii necesari pentru a face legătura între datele privind activele, AFIA și FIA din rapoartele menționate la alineatele (1) și (2) și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului;
- (c) metodele și acordurile pentru transmiterea rapoartelor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, inclusiv metode și acorduri pentru a ameliora standardizarea datelor, precum și pentru partajarea și utilizarea eficientă a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național, ținând cont de constatările raportului întocmit în conformitate cu articolul 69-a alineatul (2);

- (d) modelul, inclusiv cerințele de raportare suplimentare minime, care trebuie utilizat de AFIA în circumstanțe excepționale, astfel cum se menționează la alineatul (5) al doilea paragraf.

ESMA prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 16 aprilie 2027.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

- (e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 56 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 57 și 58 pentru a completa prezenta directivă prin precizarea situațiilor în care se consideră că efectul de levier este utilizat în mod considerabil în sensul alineatului (4) de la prezentul articol.”

13. La articolul 25, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA se asigură că toate informațiile colectate în temeiul articolului 24 referitoare la toate AFIA pe care le supraveghează și informațiile colectate în temeiul articolului 7 sunt puse la dispoziția altor autorități competente relevante, ESMA, EBA, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (denumite în mod colectiv «autoritățile europene de supraveghere» sau «AES») și CERS, ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, prin procedurile prevăzute la articolul 50.

Autoritățile competente din statele membre de origine ale AFIA se asigură că toate informațiile colectate în temeiul articolului 24 referitoare la toate AFIA pe care le supraveghează sunt puse la dispoziția SEBC, exclusiv în scopuri statistice, prin procedurile prevăzute la articolul 50.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA furnizează fără întârziere informații prin procedurile prevăzute la articolul 50 și în mod bilateral autorităților competente din alte state membre direct vizate, în cazul în care un AFIA aflat în responsabilitatea lor sau un FIA administrat de respectivul AFIA ar putea constitui o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituție de credit sau pentru alte instituții cu relevanță sistemică din alte state membre sau pentru stabilitatea sistemului financiar dintr-un alt stat membru.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).”

14. La articolul 35 alineatul (2), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficient de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.”;

15. La articolul 36, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

- (d) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;”.

16. La articolul 37, alineatul (7) se modifică după cum urmează:

- (a) la primul paragraf, literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(f) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referință, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;”;

- (b) se adaugă următorul paragraf:

„Dacă țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (e), sau este adăugată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum se menționează la primul paragraf litera (f), după momentul autorizării AFIA din afara UE, AFIA din afara UE ia, într-un termen adecvat, măsurile necesare pentru a remedia situația FIA pe care le administrează, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor. Această perioadă nu depășește doi ani;”.

17. La articolul 40 alineatul (2) primul paragraf, literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referință și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;”.

18. La articolul 42 alineatul (1) primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE sau FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(d) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE sau FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale AFIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;”.

19. La articolul 43 se adaugă următorul alineat:

„(3) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE poate distribui unități sau acțiuni ale unui FIA din UE care investește predominant în acțiunile unei anumite societăți către angajații societății respective sau ai entităților sale afiliate în cadrul schemelor de economii ale angajaților sau al schemelor de participare a angajaților, la nivel național sau transfrontalier.

Dacă unitățile sau acțiunile unui astfel de FIA sunt distribuite către angajați la nivel transfrontalier, statul membru în care are loc distribuția nu impune cerințe suplimentare față de cele aplicabile în statul membru de origine al FIA.”

20. La articolul 46 alineatul (2), litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

- „(j) în interesul investitorilor, în circumstanțe excepționale și după consultarea AFIA, de a solicita AFIA să activeze sau să dezactiveze instrumentul de administrare a lichidităților menționat în anexa V punctul 1, în cazul în care există riscuri pentru protecția investitorilor sau pentru stabilitatea financiară care, dintr-o perspectivă rezonabilă și echilibrată, impun o astfel de activare sau dezactivare.”

21. Articolul 47 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Obligația de a păstra secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru ESMA, pentru autoritățile competente sau pentru oricare alte persoane cărora ESMA le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experților cu care ESMA a lucrat. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu sunt divulgate niciunei alte persoane sau autorități, cu excepția cazului în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare sau în cazuri reglementate de dreptul fiscal.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Toate informațiile schimbate în temeiul prezentei directive între autoritățile competente, AES și CERS sunt considerate confidențiale, cu excepția situațiilor în care:

- (a) ESMA sau autoritatea competentă sau o altă autoritate ori un alt organism în cauză precizează la momentul comunicării că astfel de informații pot fi divulgate;
- (b) divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare; sau
- (c) informațiile divulgate sunt utilizate într-un rezumat sau într-o formă agregată, în care participanții individuali la piețele financiare nu pot fi identificați.

Alineatul (2) și primul paragraf de la prezentul alineat nu împiedică schimbul de informații între autoritățile competente și autoritățile fiscale care sunt situate în același stat membru. În cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea se divulgă în conformitate cu prima teză a prezentului paragraf numai cu acordul expres al autorităților competente care le-au divulgat.”;

- (c) la alineatul (4), se adaugă următoarea literă:

„(d) în interesul investitorilor, în circumstanțe excepționale și după consultarea AFIA, să impună AFIA din afara UE care distribuie în Uniune FIA pe care le administrează sau AFIA din UE care administrează FIA din afara UE să activeze sau să dezactiveze instrumentul de administrare a lichidităților menționat în anexa V punctul 1, în cazul în care există riscuri pentru protecția investitorilor sau pentru stabilitatea financiară care, dintr-o perspectivă rezonabilă și echilibrată, impun o astfel de activare sau dezactivare.”

22. Articolul 50 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care autoritățile competente dintr-un stat membru au motive rezonabile să suspecteze că un AFIA care nu face obiectul supravegherii lor comite sau a comis acte care încalcă prezenta directivă, acestea notifică împrejurarea ESMA, autorităților competente din statul membru de origine și celor din statul membru gazdă al AFIA în cauză, într-un mod cât mai detaliat posibil. Autoritățile competente care au primit informațiile adoptă măsurile necesare și comunică ESMA și autorităților competente care le-au transmis notificarea rezultatele intervenției lor și, în măsura posibilului, elementele importante apărute între timp. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorităților competente care au trimis notificarea.

(5a) În cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine al unui AFIA își exercită competențele în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (j), informează în acest sens autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(5b) Autoritățile competente din statul membru gazdă al unui AFIA pot solicita autorităților competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite competențele în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (j), precizând motivele solicitării și informând în acest sens ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(5c) În cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA nu sunt de acord cu solicitarea menționată la alineatul (5b), acestea informează în acest sens autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă CERS a fost informat cu privire la solicitarea respectivă în temeiul alineatului (5b), CERS, precizând motivele dezacordului.

(5d) Pe baza informațiilor primite în temeiul alineatelor (5b) și (5c), ESMA emite, fără întârzieri nejustificate, un aviz adresat autorităților competente din statul membru de origine al AFIA cu privire la exercitarea competențelor în temeiul articolului 46 alineatul (2) litera (j). ESMA comunică avizul respectiv autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA.

(5e) În cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA nu acționează în conformitate cu avizul ESMA menționat la alineatul (5d) sau nu intenționează să respecte avizul respectiv, acestea informează ESMA și autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA în acest sens, precizând motivele nerespectării sau intenției lor de a nu se conforma. În cazul unei amenințări grave la adresa protecției investitorilor, a bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia și cu excepția cazului în care o astfel de publicare contravine intereselor legitime ale deținătorilor de unități sau ale acționarilor FIA sau ale publicului, ESMA poate face public faptul că autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA nu respectă sau nu intenționează să respecte avizul său, împreună cu motivele prezentate de autoritățile competente respective pentru nerespectarea sau intenția lor de a nu se conforma. ESMA analizează dacă beneficiile publicării ar depăși amplificarea amenințărilor la adresa protecției investitorilor, a bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia care rezultă din publicarea respectivă și informează în prealabil autoritățile competente ale statului membru gazdă al AFIA cu privire la o asemenea publicare.

(5f) Dacă au motive întemeiate, autoritățile competente din statul membru gazdă al unui AFIA pot solicita autorităților competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite, fără întârziere, competențele în temeiul articolului 46 alineatul (2), cu excepția literei (j) de la alineatul respectiv, precizând motivele solicitării lor într-un mod cât mai detaliat posibil și informând în acest sens ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârzieri nejustificate, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS cu privire la competențele exercitate și la constatările lor.

(5g) Dacă un stat membru a recurs la derogarea care permite numirea unui depozitar stabilit în alt stat membru, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (5a), și dacă autoritățile competente din statul membru de origine al unui FIA sau, în cazul în care FIA nu este reglementat, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA care administrează FIA au motive întemeiate să suspecteze că un depozitar care nu este supus supravegherii respectivelor autorități competente comite sau a comis acte care încalcă prezenta directivă, autoritățile competente respective notifică fără întârziere acest lucru ESMA și autorităților competente pentru depozitarul în cauză, într-un mod cât mai detaliat posibil. Autoritățile competente care au primit informațiile adoptă măsurile necesare și comunică rezultatele intervenției lor ESMA și autorităților competente care le-au transmis notificarea. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorităților competente care au trimis notificarea.

(5h) ESMA poate solicita autorităților competente să îi prezinte, fără întârzieri nejustificate, explicații în legătură cu cazuri specifice care prezintă o amenințare gravă la adresa protecției investitorilor, a bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia.”;

(b) la alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a asigura aplicarea uniformă a dispozițiilor prezentei directive privind schimbul de informații, ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili procedurile pentru schimbul de informații între autoritățile competente relevante, AES, CERS și membrii SEBC, sub rezerva dispozițiilor aplicabile ale prezentei directive.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(7) Până la 16 aprilie 2026, ESMA elaborează orientări care oferă indicații pentru a îndruma autoritățile competente în exercitarea competențelor prevăzute la articolul 46 alineatul (2) litera (j), precum și indicații cu privire la situațiile care ar putea conduce la prezentarea cererilor menționate la alineatele (5b) și (5f). Atunci când elaborează aceste orientări, ESMA ia în considerare implicațiile potențiale ale unei astfel de intervenții de supraveghere pentru protecția investitorilor și stabilitatea financiară într-un alt stat membru sau în Uniune. Respectivă orientări recunosc faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine AFIA.”

23. Articolul 60 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 60

Publicarea derogărilor

În cazul în care un stat membru recurge la o derogare sau opțiune prevăzută la articolul 6 sau 9, la articolul 15 alineatul (4g) sau la articolul 21, 22, 28 sau 43, acesta informează Comisia în consecință, precum și cu privire la orice modificări ulterioare. Comisia pune informațiile respective la dispoziția publicului pe un site web sau printr-o altă modalitate ușor accesibilă.”

24. Articolul 61 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se elimină;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(6) Se consideră că AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi și care au fost constituite înainte de 15 aprilie 2024 respectă articolul 15 alineatele (4a)-(4d) și articolul 16 alineatul (2a) până la 16 aprilie 2029.

Până la 16 aprilie 2029, în cazul în care valoarea noțională a împrumuturilor acordate de un FIA unui singur debitor sau efectul de levier al unui FIA depășește limitele menționate la articolul 15 alineatele (4a) și, respectiv, (4b), AFIA care administrează FIA respective nu măresc valoarea respectivă sau efectul de levier respectiv. Dacă valoarea noțională a împrumuturilor acordate de un FIA unui singur debitor sau efectul de levier al unui FIA este sub limitele menționate la articolul 15 alineatele (4a) și, respectiv, (4b), AFIA care administrează FIA respective nu măresc valoarea respectivă sau efectul de levier respectiv peste respectivele limite.

Se consideră că AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi, care au fost constituite înainte de 15 aprilie 2024 și care nu mobilizează capital suplimentar după 15 aprilie 2024 respectă articolul 15 alineatele (4a)-(4d) și articolul 16 alineatul (2a) în ceea ce privește respectivele FIA.

În pofida primului, celui de al doilea și celui de al treilea paragraf de la prezentul alineat, un AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi și care au fost constituite înainte de 15 aprilie 2024 poate alege să facă obiectul articolului 15 alineatele (4a)-(4d) și al articolului 16 alineatul (2a), cu condiția ca autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA să fie notificate în acest sens.

Dacă FIA acordă împrumuturi înainte de 15 aprilie 2024, AFIA pot continua să administreze astfel de FIA fără a respecta articolul 15 alineatul (3) litera (d) și articolul 15 alineatele (4e), (4f), (4g), (4h) și (4i) în ceea ce privește respectivele împrumuturi.”

25. Se introduce următorul articol:

„Articolul 69-a

Altă revizuire

(1) Până la 16 aprilie 2029 și în urma raportului întocmit de ESMA în conformitate cu articolul 7 alineatul (8), Comisia inițiază o analiză a funcționării normelor prevăzute în prezenta directivă și a experienței dobândite în aplicarea acestora. Analiza respectivă include o evaluare a următoarelor aspecte:

(a) impactul disponibilității și al activării instrumentelor de administrare a lichidităților de către AFIA asupra stabilității financiare;

- (b) eficacitatea cerințelor de autorizare a AFIA prevăzute la articolele 7 și 8 în ceea ce privește regimul de delegare prevăzut la articolul 20 din prezenta directivă, în special în ceea ce privește prevenirea creării de entități de tip «cutie poștală» în Uniune;
 - (c) caracterul adecvat al cerințelor aplicabile AFIA care administrează FIA care acordă împrumuturi, prevăzute la articolul 15 și la articolul 16 alineatele (2a) și (2f);
 - (d) funcționarea derogării care permite numirea unui depozitar stabilit într-un alt stat membru, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (5a), precum și beneficiile și riscurile potențiale ale modificării domeniului de aplicare al derogării respective, în conformitate cu obiectivele uniunii piețelor de capital, inclusiv impactul asupra protecției investitorilor, a stabilității financiare, a eficienței supravegherii și a disponibilității opțiunilor pieței;
 - (e) caracterul adecvat al cerințelor aplicabile AFIA care administrează un FIA la inițiativa unui terț, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (2a), precum și necesitatea unor garanții suplimentare pentru a preveni eludarea cerințelor respective și, în special, dacă dispozițiile prezentei directive privind conflictele de interese sunt eficace și adecvate pentru a identifica, a administra, a monitoriza și, dacă este cazul, a face publice conflictele de interese care decurg din relația dintre AFIA și inițiatorul terț;
 - (f) caracterul adecvat și impactul asupra protecției investitorilor al numirii a cel puțin unui director neexecutiv sau independent în organul de conducere al AFIA, în cazul în care acesta administrează FIA ale cărui unități sau acțiuni sunt distribuite către investitori de retail.
- (2) Până la 16 aprilie 2026, ESMA prezintă Comisiei un raport privind evoluția colectării integrate de date în materie de supraveghere, care se axează pe modul de:
- (a) reducere a domeniilor în care există suprapuneri și neconcordanțe între cadrele de raportare din sectorul gestionării activelor și cele din alte sectoare ale industriei financiare; și
 - (b) îmbunătățire a standardizării datelor, precum și a partajării și utilizării eficiente a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național.
- (3) Atunci când pregătește raportul menționat la alineatul (2), ESMA lucrează în strânsă cooperare cu Banca Centrală Europeană, cu celelalte AES și cu autoritățile competente.
- (4) În urma revizuirii menționate la alineatul (1) și după consultarea ESMA, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la concluziile revizuirii respective.”
26. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.
27. Textul prevăzut în anexa II la prezenta directivă se adaugă ca anexa V.

Articolul 2

Modificarea Directivei 2009/65/CE

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(u) «depozitar central de titluri de valoare» înseamnă un depozitar central de titluri de valoare, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(*) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).”

2. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf litera (b) se adaugă următoarele puncte:

„(iii) preluarea și transmiterea ordinelor în legătură cu diferite instrumente financiare;

(iv) orice altă funcție sau activitate care este deja furnizată de societatea de administrare în legătură cu un OPCVM pe care îl administrează în conformitate cu prezentul articol sau în legătură cu serviciile pe care le furnizează în conformitate cu prezentul alineat, cu condiția ca orice potențial conflict de interese creat prin furnizarea funcției sau activității respective către alte părți să fie gestionat în mod corespunzător.”;

(ii) la primul paragraf se adaugă următoarea literă:

„(c) administrarea indicilor de referință în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011”;

(iii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Societățile de administrare nu pot fi autorizate în temeiul prezentei directive să furnizeze exclusiv serviciile menționate la prezentul alineat. Societățile de administrare nu pot fi autorizate să furnizeze serviciile menționate la primul paragraf litera (c), care sunt utilizate în OPCVM-urile pe care le administrează.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Articolul 15, articolul 16, cu excepția alineatului (5) primul paragraf, și articolele 23, 24 și 25 din Directiva 2014/65/UE se aplică în cazul în care serviciile menționate la alineatul (3) literele (a) și (b) de la prezentul articol sunt furnizate de societăți de administrare.”

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) persoanele care conduc în mod efectiv activitatea societății de administrare au o reputație suficient de bună și o experiență suficientă inclusiv în legătură cu tipul de OPCVM administrat de societatea de administrare; identitatea persoanelor respective și a oricărei persoane care le succede în funcție este comunicată de îndată autorităților competente, iar conducerea activității unei societăți de administrare este asigurată de cel puțin două persoane fizice care îndeplinesc astfel de condiții și care fie sunt angajate cu normă întreagă de societatea de administrare respectivă, fie sunt membri executivi sau membri ai organului de conducere al societății de administrare cu sarcina de a conduce cu normă întreagă activitatea respectivei societăți de administrare și care sunt domiciliat în Uniune;

(c) cererea de autorizare este însoțită de un program de activitate care stabilește cel puțin structura organizatorică a societății de administrare, precizând resursele umane și tehnice care vor fi utilizate pentru conducerea activității societății de administrare, precum și informații despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea respectivei societăți de administrare, inclusiv:

(i) o descriere a rolului, a titlului și a nivelului funcției de conducere a persoanelor respective;

(ii) o descriere a liniilor și a responsabilităților de raportare care le revin persoanelor respective în cadrul societății de administrare și în afara acesteia;

(iii) o prezentare generală a timpului pe care fiecare dintre aceste persoane îl alocă fiecărei responsabilități;

(iv) informații privind modul în care societatea de administrare intenționează să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive și obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (1), al articolului 6 alineatul (1) litera (a) și al articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului (*), precum și o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice adecvate care urmează să fie utilizate de societatea de administrare în acest scop.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1).”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(e) societatea de administrare furnizează informații privind dispozițiile luate pentru delegarea și subdelegarea către terți a funcțiilor în conformitate cu articolul 13, cuprinzând cel puțin următoarele informații:

(i) denumirea juridică și identificatorul relevant al societății de administrare;

(ii) pentru fiecare delegat:

- denumirea juridică și identificatorul său relevant;
- jurisdicția în care este stabilit; și
- după caz, autoritatea sa de supraveghere;

(iii) o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice utilizate de societatea de administrare pentru:

- a îndeplini sarcini de zi cu zi de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor în cadrul societății de administrare; și
- a monitoriza activitatea delegată;

(iv) pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează sau intenționează să îl administreze:

- o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a portofoliului, inclusiv dacă delegarea respectivă reprezintă o delegare parțială sau totală; și
- o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a riscurilor, inclusiv dacă delegarea respectivă reprezintă o delegare parțială sau totală;

(v) o descriere a măsurilor periodice de diligență care trebuie aplicate de societatea de administrare pentru a monitoriza activitățile delegate.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(7) Statele membre le cer societăților de administrare ca înainte de implementare să notifice autorităților competente din statul lor membru de origine orice schimbări substanțiale aduse condițiilor de autorizare inițială, în special dacă se aduc schimbări substanțiale informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol.”

4. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Societățile de administrare care intenționează să delege unor terți sarcina de a îndeplini, în numele lor, una sau mai multe dintre funcțiile menționate în anexa II sau mai multe dintre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (3) notifică acest lucru autorităților competente din statul lor membru de origine înainte ca dispozițiile privind delegarea să intre în vigoare. Trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții.”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) mandatul nu trebuie să împiedice buna desfășurare a supravegherii societății de administrare și, în special, nu trebuie să împiedice nici societatea să acționeze, nici OPCVM-ul să fie administrat în interesul investitorilor și clienților săi.”;

(iii) literele (g), (h) și (i) se înlocuiesc cu următorul text:

„(g) mandatul nu trebuie să împiedice persoanele care conduc operațiunile societății de administrare să dea oricând instrucțiuni suplimentare întreprinderii căreia îi sunt delegate funcțiile sau prestările de servicii ori să îi retragă mandatul imediat, atunci când a proceda astfel este în interesul investitorilor și al clienților;

(h) având în vedere natura funcțiilor și a prestării de servicii care urmează să fie delegate, întreprinderea căreia urmează să îi fie delegate funcțiile sau prestările de servicii trebuie să fie calificată și capabilă să îndeplinească funcțiile sau să presteze serviciile în cauză;

(i) prospectele OPCVM-ului trebuie să enumere serviciile și funcțiile pe care societatea de administrare a fost autorizată să le delege în conformitate cu prezentul articol; și

(j) societatea de administrare trebuie să poată justifica întreaga sa structură de delegare cu argumente obiective.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Răspunderea societății de administrare sau a depozitarului nu este afectată de decizia societății de administrare de a delega funcții sau servicii către o terță parte. Societatea de administrare nu își delegă funcțiile sau serviciile în măsura în care, în esență, nu mai poate fi considerată administratorul OPCVM-ului sau prestatorul serviciilor menționate la articolul 6 alineatul (3) și în măsura în care devine o entitate de tip «cutie poștală».

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, în cazul în care funcția de distribuție menționată în anexa II a treia liniuță este îndeplinită de unul sau mai mulți distribuitori care acționează în nume propriu și care comercializează titluri de valoare ale unor OPCVM în temeiul Directivei 2014/65/UE sau prin produse de investiții bazate pe asigurări în conformitate cu Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului (*), o astfel de funcție nu este considerată a fi o delegare supusă cerințelor de la prezentul articol alineatele (1) și (2), indiferent de eventualele acorduri de distribuție încheiate între societatea de administrare și distribuitor.

(4) Societatea de administrare se asigură că îndeplinirea funcțiilor menționate în anexa II și prestarea serviciilor menționate la articolul 6 alineatul (3) se derulează în conformitate cu prezenta directivă. Respectiva obligație se aplică indiferent de statutul de reglementare sau de locul unde se află sediul oricărui delegat sau subdelegat.

(5) Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 112a, măsuri privind:

(a) condițiile pentru îndeplinirea cerințelor de la alineatul (1);

(b) condițiile în care ar trebui să se considere că societatea de administrare a OPCVM-ului și-a delegat funcțiile într-o asemenea măsură încât devine o entitate de tip «cutie poștală» și nu mai poate fi considerată drept administrator al OPCVM-ului sau drept prestator de servicii astfel cum sunt definite la articolul 6 alineatul (3), în conformitate cu alineatul (2).

(6) Până la 16 aprilie 2029, ESMA prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport în care analizează practicile de piață asociate cu delegarea și respectarea articolului 7 și a alineatelor (1)-(5) de la prezentul articol, bazându-se, printre altele, pe datele raportate autorităților competente în conformitate cu articolul 20a alineatul (2) litera (d) și pe exercitarea competențelor de convergență în materie de supraveghere ale ESMA. Raportul respectiv analizează și conformitatea cu cerințele de fond ale prezentei directive.

(*) Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).”

5. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) În cazul în care o societate de administrare administrează sau intenționează să administreze un OPCVM la inițiativa unui terț, inclusiv în cazurile în care OPCVM-ul respectiv folosește numele unui inițiator terț sau în cazul în care o societate de administrare numește un inițiator terț ca delegat în temeiul articolului 13, societatea de administrare prezintă autorităților competente din statul său membru de origine, ținând seama de eventualele conflicte de interese, explicații detaliate și dovezi detaliate cu privire la respectarea alineatului (1) litera (d) de la prezentul articol. În special, societatea de administrare precizează măsurile rezonabile pe care le-a luat pentru a preveni conflictele de interese care decurg din relația cu terțul sau, dacă conflictele de interese respective nu pot fi prevenite, modul în care identifică, administrează, monitorizează și, după caz, dezvăluie conflictele de interese respective, pentru ca acestea să nu afecteze negativ interesele OPCVM și ale investitorilor săi.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4) În scopul alineatului (1) litera (a), ESMA, până la 16 octombrie 2025, prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport în care evaluează costurile percepute de OPCVM și de societățile de administrare investitorilor și explică nivelul respectivelor costuri și orice diferențe dintre ele, inclusiv diferențele care rezultă din natura OPCVM în cauză. În cadrul acestei evaluări, ESMA analizează, în cadrul stabilit prin articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, caracterul adecvat și eficacitatea criteriilor stabilite în instrumentele de convergență ale ESMA privind supravegherea costurilor ESMA.

În scopul întocmirii raportului respectiv și în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, autoritățile competente furnizează ESMA, o singură dată, date privind costurile, inclusiv toate taxele, comisioanele și cheltuielile care sunt suportate direct sau indirect de investitori sau de societatea de administrare în legătură cu operațiunile OPCVM-ului și care urmează să fie alocate direct sau indirect OPCVM-ului. Autoritățile competente pun respectivele date la dispoziția ESMA în limitele competențelor lor, care includ competența de a solicita societăților de administrare să furnizeze informațiile prevăzute la articolul 98 alineatul (2) din prezenta directivă.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

(1) Statele membre se asigură că OPCVM-urile dispun cel puțin de instrumentele de administrare a lichidităților prevăzute în anexa IIA.

(2) Un OPCVM selectează cel puțin două instrumente adecvate de administrare a lichidităților dintre cele menționate în anexa IIA punctele 2-8, după evaluarea caracterului adecvat al instrumentelor respective în raport cu strategia de investiții urmărită, cu profilul său de lichiditate și cu politica sa de răscumpărare. OPCVM-ul include instrumentele respective în regulile fondului sau în actele constitutive pentru o posibilă utilizare în interesul investitorilor OPCVM-urilor. Nu este posibil ca această selecție să includă numai instrumentele menționate în anexa IIA punctele 5 și 6.

Prin derogare de la primul paragraf, un OPCVM poate decide să selecteze numai un singur instrument de administrare a lichidităților dintre cele menționate în anexa IIA punctele 2-8, dacă OPCVM respectiv este autorizat ca fond de piață monetară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

OPCVM-urile pun în aplicare politici și proceduri detaliate pentru activarea și dezactivarea oricărui instrument selectat de administrare a lichidităților și măsurile operaționale și administrative pentru utilizarea unui astfel de instrument. Selecția menționată la primul și al doilea paragraf, precum și politicile și procedurile detaliate privind activarea și dezactivarea se comunică autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului.

Răscumpărarea în natură, astfel cum este menționată în anexa IIA punctul 8, este activată numai pentru a onora răscumpărările solicitate de investitorii profesioniști și dacă răscumpărarea în natură corespunde unei cote proporționale din activele deținute de OPCVM.

Prin derogare de la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, răscumpărarea în natură nu trebuie să corespundă unei cote proporționale din activele deținute de OPCVM, dacă titlurile de valoare ale OPCVM-ului respectiv sunt distribuite doar către investitori profesioniști sau dacă scopul politicii de investiții a respectivului OPCVM este de a reproduce componența unui anumit indice de acțiuni sau obligațiuni și dacă OPCVM-ul respectiv este un fond tranzacționat la bursă, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 46 din Directiva 2014/65/UE.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza caracteristicile instrumentelor de administrare a lichidităților prevăzute în anexa IIA.

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ESMA ține seama de diversitatea strategiilor de investiții și a activelor-suport ale OPCVM. Respectivul standarde nu limitează capacitatea OPCVM de a utiliza orice instrument adecvat de administrare a lichidităților pentru toate clasele de active, jurisdicțiile și condițiile de piață.

(4) Până la 16 aprilie 2025, ESMA elaborează orientări privind selectarea și calibrarea de către OPCVM-uri a instrumentelor de administrare a lichidităților pentru administrarea riscului de lichiditate și pentru atenuarea riscurilor pentru stabilitatea financiară. Respectivul orientări recunosc faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine OPCVM-urilor. Orientările includ indicații cu privire la circumstanțele în care pot fi activate conturile pentru active nelichide, astfel cum se menționează în anexa IIA punctul 9. În orientări se acordă suficient timp pentru adaptare înainte de a deveni aplicabile, în special pentru OPCVM-urile existente.

(5) ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la alineatul (3) de la prezentul articol până la 16 aprilie 2025.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (3) în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(*) Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8)."

7. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 20a

(1) O societate de administrare raportează periodic autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului piețele pe care operează și instrumentele pe care le tranzacționează în numele OPCVM-urilor pe care le administrează.

Societatea de administrare furnizează, pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează, informații despre instrumentele pe care le tranzacționează, piețele pe care este membră sau pe care tranzacționează în mod activ, precum și despre expunerile și participațiile fiecărui OPCVM. Informațiile respective includ și identificatorii necesari pentru a face legătura dintre datele furnizate despre active, OPCVM-uri și societățile de administrare și alte surse de date publice sau de supraveghere disponibile.

(2) Pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează, o societate de administrare furnizează autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului următoarele elemente:

- (a) metodele de gestionare a lichidității OPCVM-ului, inclusiv instrumentele de administrare a lichidităților folosite la momentul respectiv, precum și orice activare sau dezactivare a acestora;
- (b) profilul de risc actual al OPCVM-ului, inclusiv riscul de piață, riscul de lichiditate, riscul de contrapartidă, alte riscuri, inclusiv riscul operațional, precum și valoarea totală a efectului de levier utilizat de OPCVM;
- (c) rezultatele simulărilor de criză efectuate în conformitate cu articolul 51 alineatul (1);
- (d) informații referitoare la dispozițiile privind delegarea funcțiilor de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor, după cum urmează:
 - (i) informații despre delegați, precizând numele și domiciliul sau sediul social sau o sucursală a acestora, dacă au legături strânse cu societatea de administrare, dacă sunt entități autorizate sau reglementate în scopul administrării activelor, autoritatea lor de supraveghere, dacă este cazul, inclusiv identificatorii delegaților necesari pentru a face legătura între informațiile furnizate și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului;
 - (ii) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă utilizate de societatea de administrare pentru a îndeplini sarcini zilnice de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor la societatea de administrare respectivă;
 - (iii) lista și descrierea activităților asociate cu funcțiile delegate de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;
 - (iv) în cazul în care se delegă funcția de administrare a portofoliului, valoarea și procentul activelor OPCVM-ului care fac obiectul unor dispoziții privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului;
 - (v) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă utilizate de societatea de administrare pentru a monitoriza acordul de delegare;
 - (vi) numărul și datele verificărilor periodice de diligență necesară efectuate de societatea de administrare pentru a monitoriza activitatea delegată, o listă cu problemele identificate și, după caz, cu măsurile adoptate pentru a rezolva aceste probleme, precum și data până la care trebuie implementate măsurile respective;
 - (vii) în cazul în care există acorduri de subdelegare, informațiile solicitate la punctele (i), (iii) și (iv) cu privire la subdelegați și la activitățile subdelegate legate de funcțiile de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;
 - (viii) datele de început și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea;

- (e) lista statelor membre în care titlurile de participare ale OPCVM-ului sunt distribuite efectiv de societatea sa de administrare sau de un distribuitor care acționează în numele societății de administrare respective.

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului se asigură că toate informațiile colectate în temeiul prezentului articol referitoare la toate OPCVM-urile pe care le supraveghează și informațiile colectate în temeiul articolului 7 sunt puse la dispoziția altor autorități competente relevante, ESMA, EBA, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (denumite în mod colectiv «autoritățile europene de supraveghere» sau «AES») și Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, prin procedurile prevăzute la articolul 101.

Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului dispun ca toate informațiile colectate în temeiul prezentului articol despre toate OPCVM-urile pe care le supraveghează să fie puse la dispoziția SEBC, numai în scopuri statistice, prin procedurile prevăzute la articolul 101.

Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului furnizează fără întârziere informații prin procedurile prevăzute la articolul 101, precum și în mod bilateral, autorităților competente din alte state membre direct vizate, dacă o societate de administrare aflată în responsabilitatea lor, sau un OPCVM administrat de respectiva societate de administrare, ar putea constitui o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituție de credit, pentru alte instituții cu relevanță sistemică din alte state membre sau pentru stabilitatea sistemului financiar dintr-un alt stat membru.

- (4) Dacă este necesar pentru monitorizarea temeinică a riscului sistemic, autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului pot solicita și alte informații pe lângă cele descrise la alineatul (1), atât periodic, cât și ad-hoc. Autoritățile competente informează ESMA despre orice asemenea obligație suplimentară de raportare.

În situații excepționale și dacă este necesar pentru a garanta stabilitatea și integritatea sistemului financiar sau pentru a promova creșterea durabilă pe termen lung, ESMA, după consultarea CERS, poate solicita autorităților competente din statul membru de origine să impună obligații de raportare suplimentare.

- (5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

- (a) detaliile informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (1), cu alineatul (2) literele (a), (b), (c) și (e) și cu alineatul (4);
- (b) nivelul adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (2) litera (d);
- (c) frecvența și calendarul de raportare.

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf litera (b), ESMA nu introduce obligații de raportare în plus față de cele prevăzute la alineatul (2) litera (d).

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf literele (a) și (b), ESMA ține cont și de alte cerințe de raportare pe care trebuie să le respecte societățile de administrare, de evoluțiile și standardele internaționale și de concluziile raportului redactat în conformitate cu articolul 20b.

ESMA prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 16 aprilie 2027.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează:

- (a) formatul și standardele în materie de date pentru rapoartele menționate la alineatele (1), (2) și (4);
- (b) identificatorii necesari pentru a face legătura între datele privind activele, OPCVM-urile și societățile de administrare din rapoartele menționate la alineatele (1), (2) și (4) și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului;

- (c) metodele și acordurile pentru transmiterea rapoartelor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, inclusiv metode și acorduri pentru a ameliora standardizarea datelor, precum și pentru partajarea și utilizarea eficientă a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național, ținând cont de constatările raportului întocmit în conformitate cu articolul 20b;
- (d) modelul, inclusiv cerințele de raportare suplimentare minime, care trebuie utilizat de societățile de administrare în circumstanțe excepționale, astfel cum se menționează la alineatul (4).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 16 aprilie 2027.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 20b

(1) Până la 16 aprilie 2026, ESMA prezintă Comisiei un raport privind evoluția colectării integrate de date de supraveghere, care se axează pe modul de:

- (a) reducere a domeniilor în care există suprapuneri și neconcordanțe între cadrele de raportare din sectorul gestionării activelor și cele din alte sectoare ale industriei financiare; și
- (b) îmbunătățire a standardizării datelor, precum și a partajării și utilizării eficiente a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național.

În raportul respectiv, ESMA face totodată o comparație între cele mai bune practici de colectare a datelor în Uniune și pe alte piețe de fonduri de investiții.

(2) Atunci când pregătește raportul menționat la alineatul (1), ESMA lucrează în strânsă cooperare cu Banca Centrală Europeană, cu celelalte AES și cu autoritățile competente.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48)."

8. Articolul 22a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) depozitarul să acționeze cu competența, grija și diligența necesare atunci când selectează și numește un terț căruia intenționează să îi delege o parte din sarcinile sale, cu excepția cazului în care terțul respectiv este un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în actul delegat adoptat în temeiul articolului 29 alineatul (3) și al articolului 48 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, și să dea dovadă în continuare de competența, grija și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent terțul căruia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de terț în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD emitent, astfel cum este definit în actul delegat adoptat în temeiul articolului 29 alineatul (3) și al articolului 48 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, nu se consideră o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului. În sensul prezentului articol, serviciile prestate de un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în actul delegat respectiv, sunt considerate o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului.”

9. La articolul 29 alineatul (1) al doilea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) conducătorii societății de investiții trebuie să aibă o reputație suficient de bună și o experiență suficientă și pentru tipul de activități desfășurate de respectiva societate de investiții și, în acest scop: identitatea conducătorilor și a oricărei persoane care le succede în funcții trebuie notificată de îndată autorităților competente; conducerea activității unei societăți de investiții trebuie să fie asigurată de cel puțin două persoane fizice care îndeplinesc astfel de condiții, care fie sunt angajate cu normă întreagă de societatea respectivă de investiții, fie sunt membri executivi sau membri ai organului de conducere al societății de administrare care au sarcina de a conduce cu normă întreagă activitatea sa și care sunt domiciliați în Uniune; iar «conducători» înseamnă persoanele care, în temeiul legii sau al actelor constitutive, reprezintă societatea de investiții sau care decid efectiv politica societății.”

10. La articolul 57 se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care un OPCVM folosește conturi pentru active nelichide, astfel cum se menționează la articolul 84 alineatul (2) litera (a), prin separarea activelor, activele segregate pot fi excluse de la calculul limitelor prevăzute în prezentul capitol.”

11. La articolul 69 se adaugă următorul alineat:

„(6) Pentru a asigura aplicarea uniformă a normelor referitoare la denumirea OPCVM-urilor, ESMA elaborează, până la 16 aprilie 2026, ESMA orientări pentru a preciza circumstanțele în care denumirea unui OPCVM este inechitabilă, neclară sau înșelătoare. Orientările respective țin seama de legislația sectorială relevantă. Legislația sectorială care stabilește standarde pentru denumirile fondurilor sau pentru distribuirea fondurilor are prioritate față de aceste orientări.”

12. La articolul 79, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Informațiile cheie destinate investitorilor, inclusiv denumirea OPCVM-ului, constituie informații precontractuale. Acestea trebuie să fie echitabile, clare și neînșelătoare. Acestea trebuie să fie corelate cu părțile corespunzătoare ale prospectului.”

13. La articolul 84, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1):

- (a) un OPCVM poate, în interesul deținătorilor săi de titluri de participare, să suspende temporar subscrierea, răscumpărarea și rambursarea titlurilor sale de participare, astfel cum se menționează în anexa IIA punctul 1, ori să activeze sau să dezactiveze alte instrumente de administrare a lichidităților selectate de la punctele 2-8 din anexa respectivă în conformitate cu articolul 18a alineatul (2). OPCVM-ul poate, de asemenea, în interesul deținătorilor săi de titluri de participare, să activeze conturile pentru active nelichide menționate în anexa IIA punctul 9;
- (b) în interesul investitorilor, în circumstanțe excepționale și după consultarea OPCVM-ului, autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului pot solicita OPCVM-ului să activeze sau să dezactiveze instrumentul de administrare a lichidităților menționat în anexa IIA punctul 1, în cazul în care există riscuri pentru protecția investitorilor sau pentru stabilitatea financiară care, dintr-o perspectivă rezonabilă și echilibrată, impun o astfel de activare sau dezactivare.

Un OPCVM recurge la o suspendare a subscrierilor, a răscumpărărilor și a rambursărilor sau la conturile pentru active nelichide prevăzute la primul paragraf litera (a) numai în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele o cer și în cazul în care se justifică având în vedere interesele deținătorilor săi de titluri de participare.

(3) OPCVM-ul notifică fără întârziere autorităților competente din statul său membru de origine următoarele:

- (a) când OPCVM-ul activează sau dezactivează instrumentul de administrare a lichidităților menționat în anexa IIA punctul 1;
- (b) când OPCVM-ul activează sau dezactivează oricare dintre instrumentele de administrare a lichidităților menționate în anexa IIA punctele 2-8 într-un mod care nu se desfășoară în cursul normal al activității, astfel cum se prevede în regulile fondului sau în actele constitutive ale OPCVM-ului.

Un OPCVM notifică, într-un interval de timp rezonabil, înainte de a activa sau dezactiva instrumentul de administrare a lichidităților menționat în anexa IIA punctul 9, autoritățile competente din statul său membru de origine cu privire la o asemenea activare sau dezactivare.

Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru de origine al societății de administrare, autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS cu privire la orice notificare primită în conformitate cu prezentul alineat. ESMA are competența de a partaja informațiile primite în temeiul prezentului alineat cu autoritățile competente.

(3a) Dacă autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului exercită competențe în temeiul alineatului (2) litera (b), acestea transmit notificări autorităților competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului, autorităților competente din statul membru de origine al societății de administrare, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(3b) Autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului sau autoritățile competente din statul membru de origine al societății de administrare pot solicita autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului să își exercite competențele în conformitate cu alineatul (2) litera (b), precizând motivele solicitării și informând ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(3c) În cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului nu sunt de acord cu solicitarea menționată la alineatul (3b), acestea informează în acest sens autoritățile competente solicitante, ESMA și, dacă CERS a fost informat cu privire la solicitarea respectivă în temeiul alineatului (3b), CERS, precizând motivele dezacordului.

(3d) Pe baza informațiilor primite în temeiul alineatelor (3b) și (3c), ESMA emite, fără întârzieri nejustificate, un aviz adresat autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului cu privire la exercitarea competențelor în temeiul alineatului (2) litera (b). ESMA comunică avizul respectiv autorităților competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului.

(3e) În cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului nu acționează în conformitate cu avizul ESMA menționat la alineatul (3d) sau nu intenționează să urmeze avizul respectiv, acestea informează ESMA și autoritățile competente solicitante în acest sens, precizând motivele nerespectării sau intenției lor de a nu se conforma. În cazul unei amenințări grave la adresa protecției investitorilor, a bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia și cu excepția cazului în care o astfel de publicare contravine intereselor legitime ale deținătorilor de titluri de participare ale OPCVM-ului sau ale publicului, ESMA poate face public faptul că autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului nu respectă sau nu intenționează să respecte avizul său, împreună cu motivele prezentate de autoritățile competente respective pentru nerespectarea sau intenția lor de a nu se conforma. ESMA analizează dacă beneficiile publicării ar depăși amplificarea amenințărilor la adresa protecției investitorilor, a bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia care rezultă din publicarea respectivă și informează în prealabil autoritățile competente cu privire la o asemenea publicare.

(3f) Până la 16 aprilie 2026, ESMA elaborează orientări care oferă indicații pentru a îndruma autoritățile competente în exercitarea competențelor prevăzute la alineatul (2) litera (b), precum și indicații cu privire la situațiile care ar putea conduce la prezentarea cererilor menționate la alineatul (3b) de la prezentul articol și la articolul 98 alineatul (3). Atunci când elaborează aceste orientări, ESMA ia în considerare implicațiile potențiale ale unei astfel de intervenții de supraveghere pentru protecția investitorilor și stabilitatea financiară într-un alt stat membru sau în Uniune. Respectivile orientări recunosc faptul că responsabilitatea principală pentru administrarea riscului de lichiditate revine OPCVM-urilor."

14. La articolul 98 se adaugă următoarele alineate:

„(3) Dacă au motive întemeiate, autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului pot solicita autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului să își exercite, fără întârziere, competențele în temeiul alineatului (2), cu excepția literei (j) de la alineatul respectiv, precizând motivele solicitării lor într-un mod cât mai detaliat posibil și informând în acest sens ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului informează, fără întârzieri nejustificate, autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului, ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS cu privire la competențele exercitate și la constatările lor.

(4) ESMA poate solicita autorităților competente să îi prezinte, fără întârzieri nejustificate, explicații în legătură cu cazuri specifice care prezintă o amenințare gravă la adresa protecției investitorilor, a bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia.”

15. Articolul 101 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente din statele membre cooperează între ele și cu ESMA și CERS ori de câte ori este necesar pentru a îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentei directive sau pentru a exercita competențele care le sunt conferite în temeiul prezentei directive sau al dreptului intern.”;

(b) la alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol și a articolului 20a, ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili proceduri comune pentru autoritățile competente:

(a) pentru a coopera la verificările la fața locului și la investigațiile menționate la alineatele (4) și (5); și

(b) pentru a stabili procedurile pentru schimbul de informații între autoritățile competente, AES-uri, CERS și membrii SEBC, sub rezerva dispozițiilor aplicabile ale prezentei directive.”

16. Articolul 102 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre dispun ca toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritățile competente, precum și auditorii și experții instruiți de autoritățile competente să se supună obligației de a păstra secretul profesional. Această obligație implică faptul că persoanele respective nu pot divulga nicio informație confidențială la care au acces în timpul îndeplinirii sarcinilor lor niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumativă sau prescurtată, astfel încât OPCVM-urile și societățile de administrare și depozitarii (denumiți în continuare «întreprinderi care contribuie la activitatea profesională a OPCVM-urilor») să nu poată fi identificați individual, cu excepția cazurilor care intră sub incidența dreptului penal sau fiscal.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Alineatul (1) și primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat nu împiedică schimbul de informații între autoritățile competente și autoritățile fiscale care sunt situate în același stat membru. Dacă provin dintr-un alt stat membru, informațiile se divulgă numai în conformitate cu prima teză a prezentului paragraf, cu consimțământul expres al autorităților competente care le-au divulgat.”

17. Se introduce următorul articol:

„Articolul 110a

Până la 16 aprilie 2029 și în urma raportului întocmit de ESMA în conformitate cu articolul 13 alineatul (6), Comisia inițiază o analiză a funcționării normelor prevăzute în prezenta directivă și a experienței dobândite în aplicarea acestora. Analiza respectivă include o evaluare a următoarelor aspecte:

(a) eficacitatea cerințelor de autorizare prevăzute la articolele 7 și 8 în ceea ce privește regimul de delegare prevăzut la articolul 13 din prezenta directivă, în special în ceea ce privește prevenirea creării de entități de tip «cutie poștală» în Uniune;

(b) caracterul adecvat și impactul asupra protecției investitorilor al numirii a cel puțin unui director neexecutiv sau independent în organul de conducere al societăților de administrare sau al societăților de investiții ale OPCVM-urilor;

(c) caracterul adecvat al cerințelor aplicabile societăților de administrare care administrează un OPCVM la inițiativa unui terț, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (2a), precum și necesitatea unor garanții suplimentare pentru a preveni eludarea cerințelor respective și, în special, dacă dispozițiile prezentei directive privind conflictele de interese sunt eficace și adecvate pentru a identifica, a administra, a monitoriza și, dacă este cazul, a face publice conflictele de interese care decurg din relația dintre societatea de administrare și inițiatorul terț.”

18. Articolul 112a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 13 este conferită Comisiei pe o perioadă de patru ani de la 15 aprilie 2024.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 12, 13, 14 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 poate fi revocată oricând de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) „Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 12, 13, 14 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

19. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa III la prezenta directivă.

20. Textul prevăzut în anexa IV la prezenta directivă se introduce ca anexa IIA.

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la 16 aprilie 2026 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 16 aprilie 2026, cu excepția dispozițiilor care transpun articolul 1 alineatul (12) și a dispozițiilor care transpun articolul 2 alineatul (7), în ceea ce privește articolul 20a din Directiva 2009/65/CE, care se aplică începând cu 16 aprilie 2027.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 13 martie 2024.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
H. LAHBIB

ANEXA I

În anexa I, la punctul 2 se adaugă următoarele litere:

- „(d) acordarea de împrumuturi în numele FIA;
- (e) administrarea de entități special constituite în scopul securitizării.”

ANEXA II

„ANEXA V

INSTRUMENTE DE ADMINISTRARE A LICHIDITĂȚILOR DE CARE DISPUN AFIA CARE ADMINISTREAZĂ FIA DE TIP DESCHIS

1. Suspendarea subscrierilor, a răscumpărărilor și a rambursărilor: suspendarea subscrierilor, a răscumpărărilor și a rambursărilor înseamnă să se interzică temporar subscrierea, răscumpărarea sau rambursarea unităților sau a acțiunilor fondului.
2. Limită de răscumpărare: o limită de răscumpărare înseamnă o restricție temporară și parțială a dreptului deținătorilor de unități sau al acționarilor de a-și răscumpăra unitățile sau acțiunile, astfel încât investitorii să poată răscumpăra doar o anumită parte din unitățile sau acțiunile lor.
3. Prolungirea perioadelor de preaviz: prelungirea perioadelor de preaviz înseamnă prelungirea perioadei de preaviz pe care deținătorii de unități sau acționarii trebuie să o acorde administratorilor de fonduri, peste o perioadă minimă considerată adecvată pentru fond, atunci când își răscumpără unitățile sau acțiunile.
4. Comision de răscumpărare: un comision de răscumpărare este un comision, încadrat într-un interval prestabilit, care ia în considerare costul lichidității, plătit fondului de deținătorii de unități sau acționarii atunci când răscumpără unități sau acțiuni și care garantează că deținătorii de unități sau acționarii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în mod inechitabil.
5. Devierea prețurilor (*swing pricing*): devierea prețurilor înseamnă un mecanism prestabilit prin care valoarea activului net al unităților sau acțiunilor unui fond de investiții este ajustată prin aplicarea unui factor (denumit în continuare «factor de fluctuare») care reflectă costul lichidității.
6. Sistem dual de prețuri: sistemul dual de prețuri înseamnă un mecanism prestabilit prin care prețurile de subscriere, de răscumpărare și de rambursare ale unităților sau acțiunilor unui fond de investiții sunt stabilite prin ajustarea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune cu un factor care reflectă costul lichidității.
7. Taxa anti-diluție: o taxă anti-diluție înseamnă o taxă care este plătită fondului de un deținător de unități sau de un acționar cu ocazia subscrierii, a răscumpărării sau a rambursării de unități sau acțiuni, care compensează fondul pentru costul lichidității suportat din cauza volumului tranzacției respective și care garantează că alți deținători de unități sau acționarii nu sunt dezavantajați în mod inechitabil.
8. Răscumpărarea în natură: răscumpărarea în natură înseamnă transferarea activelor deținute de fond, în loc de numerar, pentru a satisface cererile de răscumpărare ale deținătorilor de titluri de participare sau ale acționarilor.
9. Conturi pentru active nelichide: conturi pentru active nelichide înseamnă separarea anumitor active, ale căror caracteristici economice sau juridice s-au schimbat semnificativ sau au devenit incerte din cauza unor circumstanțe excepționale, de celelalte active ale fondului.”

ANEXA III

În anexa I, punctul 1.13 se înlocuiește cu următorul text:

„1.13. Proceduri și condiții de răscumpărare și rambursare a titlurilor de participare și circumstanțele în care subscrierea, răscumpărarea și rambursarea pot fi suspendate ori pot fi activate alte instrumente de administrare a lichidităților.		1.13. Proceduri și condiții de răscumpărare și rambursare a titlurilor de participare și circumstanțele în care subscrierea, răscumpărarea și rambursarea pot fi suspendate ori pot fi activate alte instrumente de administrare a lichidităților. În cazul unor societăți de investiții care au diferite compartimente de investiții, indicarea modalităților care permit unui deținător de titluri de participare să treacă de la un compartiment la altul și taxele aplicabile cu această ocazie.”
---	--	---

ANEXA IV

„ANEXA IIA

INSTRUMENTE DE ADMINISTRARE A LICHIDITĂȚILOR DE CARE DISPUN OPCVM-URILE

1. Suspendarea subscrierilor, răscumpărărilor și a rambursărilor: suspendarea subscrierilor, a răscumpărărilor și a rambursărilor înseamnă să se interzică temporar subscrierea, răscumpărarea sau rambursarea unităților sau a acțiunilor fondului.
2. Limită de răscumpărare: o limită de răscumpărare înseamnă o restricție temporară și parțială a dreptului deținătorilor de unități sau al acționarilor de a-și răscumpăra unitățile sau acțiunile, astfel încât investitorii să poată răscumpăra doar o anumită parte din unitățile sau acțiunile lor.
3. Prelungirea perioadelor de preaviz: prelungirea perioadelor de preaviz înseamnă prelungirea perioadei de preaviz pe care deținătorii de unități sau acționarii trebuie să o acorde administratorilor de fonduri, peste o perioadă minimă considerată adecvată de fond, atunci când își răscumpără unitățile sau acțiunile.
4. Comision de răscumpărare: un comision de răscumpărare este un comision, încadrat într-un interval prestabilit, care ia în considerare costul lichidității, plătit fondului de deținătorii de unități sau acționari atunci când răscumpără unități sau acțiuni și care garantează că deținătorii de unități sau acționarii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în mod inechitabil.
5. Devierea prețurilor (*swing pricing*): devierea prețurilor înseamnă un mecanism prestabilit prin care valoarea activului net al unităților sau acțiunilor unui fond de investiții este ajustată prin aplicarea unui factor (denumit în continuare «factor de fluctuare») care reflectă costul lichidității.
6. Sistem dual de prețuri: sistem dual de prețuri înseamnă un mecanism prestabilit prin care prețurile de subscriere, de răscumpărare și de rambursare ale unităților sau acțiunilor unui fond de investiții sunt stabilite prin ajustarea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune cu un factor care reflectă costul lichidității.
7. Taxa anti-diluție: o taxă anti-diluție înseamnă o taxă care este plătită fondului de un deținător de unități sau de un acționar cu ocazia subscrierii, a răscumpărării sau a rambursării de unități sau acțiuni, care compensează fondul pentru costul lichidității suportat din cauza volumului tranzacției respective și care garantează că alți deținători de unități sau acționari nu sunt dezavantajați în mod inechitabil.
8. Răscumpărarea în natură: răscumpărarea în natură înseamnă transferarea activelor deținute de fond, în loc de numerar, pentru a satisface cererile de răscumpărare ale deținătorilor de titluri de participare sau ale acționarilor.
9. Conturi pentru active nelichide: conturi pentru active nelichide înseamnă separarea anumitor active, ale căror caracteristici economice sau juridice s-au schimbat semnificativ sau au devenit incerte din cauza unor circumstanțe excepționale, de celelalte active ale fondului.”